



Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP82/2024
din 12.04.2024

privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar

Publicat : 08.05.2024 în MONITORUL OFICIAL Nr. 199-201 art. 265 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[LP140 din 13.06.25, MO340-342/28.06.25 art.391; în vigoare 30.11.27](#)

NOTĂ:

În cuprinsul, cuvintele „director general”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvântul „director” la forma gramaticală corespunzătoare prin [LP140 din 13.06.25, MO340-342/28.06.25 art.391; în vigoare 30.11.27](#)

UE

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (text cu relevanță pentru SEE), CELEX: 32017R0625, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 095 din 7 aprilie 2017, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2021/1756 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 octombrie 2021.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește norme cu privire la:

a) efectuarea controalelor oficiale în domeniul agroalimentar;

b) adoptarea condițiilor care trebuie îndeplinite la introducerea în țară a animalelor și bunurilor;

c) instituirea unui sistem informațional centralizat de date privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.

(2) Prezenta lege se aplică controalelor oficiale efectuate pentru verificarea conformității în vederea aplicării legislației referitoare la:

a) produsele alimentare și la siguranța, integritatea și igiena acestora la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției, inclusiv pentru verificarea respectării cerințelor care să asigure practici corecte în domeniul comerțului și să protejeze interesele și informațiile consumatorilor, precum și la fabricarea și utilizarea materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare;

b) diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (în continuare - *OMG*) pentru producerea de produse alimentare și de hrană pentru animale;

c) hrana pentru animale și siguranța acesteia la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției, precum și a utilizării acesteia, inclusiv pentru verificarea respectării cerințelor care să asigure practici corecte în domeniul comerțului și să protejeze sănătatea, interesele și informațiile consumatorilor;

d) cerințele cu privire la sănătatea animalelor;

e) prevenirea și minimizarea riscurilor pentru sănătatea umană și sănătatea animalelor determinate de subprodusele de origine animală și de produsele derivate;

f) cerințele cu privire la bunăstarea animalelor;

g) măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

h) cerințele privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și utilizarea durabilă a pesticidelor, cu excepția echipamentelor de aplicare a pesticidelor;

i) producția ecologică și etichetarea produselor ecologice;

j) utilizarea și etichetarea denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a specialităților tradiționale garantate;

k) fabricarea și circulația produselor vitivinicole, a alcoolului etilic și a producției alcoolice.

(3) Prezenta lege se aplică, de asemenea, controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu cerințele stabilite de normele alin. (2) în cazul în care cerințele respective sunt aplicabile animalelor și bunurilor care intră în țară sau care urmează să fie exportate din țară.

(4) Prezenta lege nu se aplică controalelor oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu:

a) Legea nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice;

b) Legea nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar;

c) Legea nr. 237/2018 cu privire la controlul de conformitate cu cerințele de calitate pentru fructele și legumele proaspete.

(5) Prevederile art. 4-6, art. 8, art. 12 alin. (2) și (3), art. 15, art. 17-26, art. 29-32, art.35-40, art. 70-77, art. 88-95 se aplică și altor activități oficiale efectuate de către autoritățile competente în conformitate cu prezenta lege sau cu normele alin. (2) din prezentul articol.

Articolul 2. Controalele oficiale și alte activități oficiale

în domeniul agroalimentar

(1) În sensul prezentei legi, prin controale oficiale se înțeleg activitățile efectuate de către autoritățile competente sau de către organisme delegate cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial, în conformitate cu prezenta lege, pentru a verifica dacă:

a) operatorii respectă prevederile prezentei legi și prevederile art. 1 alin. (2); și

b) animalele sau bunurile corespund cerințelor stabilite la art. 1 alin. (2), inclusiv pentru eliberarea unui certificat oficial sau a unui atestat oficial.

(2) În sensul prezentei legi, prin alte activități oficiale se înțeleg activitățile altele decât controalele oficiale efectuate de către autoritățile competente sau de către organisme delegate cărora le-au fost delegate alte activități oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 1 alin. (2), inclusiv activitățile care au drept scop verificarea prezenței bolilor animalelor sau a organismelor dăunătoare plantelor, prevenirea sau limitarea răspândirii bolilor animalelor sau a organismelor dăunătoare plantelor, eradicarea bolilor animalelor sau a organismelor dăunătoare plantelor, acordarea autorizațiilor și eliberarea certificatelor oficiale sau a atestatelor oficiale.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

alt obiect - astfel cum este definit la art. 2 din Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

animale - astfel cum sunt definite în legea privind sănătatea animală;

atestat oficial - etichetă, marcă sau altă formă de atestare eliberată de către autoritățile competente sau de către operatorii aflați sub supravegherea autorităților competente, în urma controalelor oficiale, care asigură conformitatea cu una sau mai multe dintre cerințele prevăzute de prezenta lege sau cu normele art. 1 alin. (2);

audit - examinare metodică și independentă a respectării modului de efectuare a controalelor oficiale, care are drept scop să stabilească dacă activitățile și rezultatele aferente controlului respectiv corespund normelor stabilite și dacă aceste norme sunt puse în aplicare în mod eficient și permit atingerea obiectivelor;

autoritate competentă - autoritate responsabilă de organizarea controalelor oficiale și de alte activități oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 1 alin. (2);

autoritate de control ecologic - Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, conform Legii nr. 237/2023 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice;

boală a animalelor - astfel cum este definită în legea privind sănătatea animală;

bunuri - obiectul unei sau mai multor norme ale art. 1 alin. (2), cu excepția animalelor;

carne și organe comestibile - produsele clasificate la pozițiile tarifare 0201-0208 din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014;

călătorie de lungă durată - călătorie cu durata mai mare de 8 ore, începând cu momentul în care este mutat primul animal din lot;

certificare oficială - procedură prin care autoritatea competentă și/sau alte organisme de control atestă conformitatea prin eliberarea actelor permissive sau a altor documente corespunzătoare;

certificat oficial - document, pe suport de hârtie sau în format electronic, semnat de către inspectorul autorizat, care atestă conformitatea cu una sau mai multe dintre cerințele stabilite la art. 1 alin. (2);

control vamal - astfel cum este definit la art. 5 din Codul vamal nr. 95/2021;

controlul identității - inspecție vizuală efectuată pentru a verifica dacă conținutul și etichetele unui transport, inclusiv marcajele de pe animale, sigiliile și mijloacele de transport, corespund informațiilor furnizate în certificatele oficiale, în atestatele oficiale și în alte documente de însoțire;

control fizic - verificare a animalelor sau a bunurilor, după caz, verificare a mijloacelor de transport, a ambalajelor, a etichetelor și a temperaturii de păstrare, inclusiv prelevare de probe în vederea examinării, analizării și diagnosticării sau alte verificări necesare în vederea respectării normelor relevante ale art. 1 alin. (2);

controlul documentelor - examinare a certificatelor oficiale, a atestatelor oficiale și a

altor documente, inclusiv a documentelor cu caracter comercial, care trebuie să însoțească transportul, astfel cum este prevăzut la art. 1 alin. (2), art. 54 alin. (1) sau în actele adoptate în conformitate cu art. 68 alin. (3), cu art. 85 alin. (3), cu art. 86 alin. (1) și cu art. 87 alin. (1);

echipament de aplicare a pesticidelor - echipament special, conceput pentru aplicarea pesticidelor, inclusiv accesoriile acestuia care sunt esențiale pentru funcționarea eficientă a echipamentului respectiv, precum sunt duzele, manometrele, filtrele, sitele și dispozitivele de curățare a rezervoarelor;

hrană pentru animale - astfel cum este definită la art. 2 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

inspector - angajat al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor împuternicit cu atribuții de control în vederea efectuării controalelor oficiale și altor activități oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele relevante ale art. 1 alin. (2);

inspector autorizat - funcționar din cadrul autorităților competente autorizat de către acestea să semneze certificatele oficiale;

inspector fitosanitar oficial - persoană fizică desemnată de către autoritatea competentă, având fie calitatea de angajat, fie o altă calitate, care a fost formată în mod corespunzător pentru a efectua controale oficiale și alte activități oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele relevante ale art. 1 alin. (2) lit. g);

inspecție ante-mortem - verificare, înainte de activitățile de sacrificare, a conformității cu cerințele privind sănătatea umană și sănătatea și bunăstarea animalelor, inclusiv examinare clinică a fiecărui animal, precum și verificare a informației privind lanțul alimentar stabilită în Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală, aprobate de Guvern;

inspecție post-mortem - verificare, în abator sau în unitatea de prelucrare a vânatului, a conformității cu cerințele aplicabile a:

a) carcaselor și organelor comestibile, astfel cum sunt definite în Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală, aprobate de Guvern, cu scopul de a decide dacă carnea este adecvată pentru consumul uman;

b) înlăturării, în condiții de siguranță, a materialului cu risc determinat; și

c) sănătății și bunăstării animalelor;

introducere în țară/intrare în țară - introducere de animale și bunuri în țară, cu excepția cazurilor reglementate de art. 1 alin. (2) lit. g);

jurnal de călătorie - document de însoțire a transportului la deplasarea animalelor, efectuată cu unul sau mai multe mijloace de transport;

legislația privind hrana pentru animale - astfel cum este utilizată în Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

legislația privind produsele alimentare - astfel cum este utilizată în Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

marcă de sănătate - marcă aplicată după efectuarea controalelor oficiale menționate la art.17 alin. (2) pct. 4) lit. a) și c) și care atestă faptul că carnea este adecvată pentru consumul uman;

material germinativ - astfel cum este definit în legea privind sănătatea animală;

materiale cu riscuri specificate - astfel cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

medic veterinar oficial - medic veterinar desemnat de către autoritatea competentă, având fie calitatea de angajat, fie o altă calitate, care deține calificările corespunzătoare pentru a efectua controale oficiale și alte activități oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele relevante menționate la art. 1 alin. (2) lit. a) și c)-f);

operator - persoană fizică sau juridică care deține una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute de normele art. 1 alin. (2);

organisme dăunătoare plantelor - astfel cum sunt definite la art. 2 din Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

organism delegat - persoană juridică căreia autoritățile competente i-au delegat exercitarea anumitor atribuții legate de controlul oficial sau de alte activități oficiale;

pericol - agent sau condiție care ar putea avea un efect advers asupra sănătății umane, un efect negativ asupra sănătății animalelor sau a plantelor, asupra bunăstării animalelor sau asupra mediului;

personal auxiliar oficial - reprezentanți ai autorităților competente, formați în conformitate cu cerințele stabilite la art. 18 și angajați să exercite anumite atribuții legate de controlul oficial sau de alte activități oficiale;

plan de control - plan stabilit de autoritatea competentă, care conține informații generale referitoare la structura și organizarea sistemelor de control oficial ale acesteia;

plante - astfel cum sunt definite la art. 2 din Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

prelevare de probe sau eșantionare - recoltare de probe de hrană pentru animale, de produse alimentare sau de alte substanțe, inclusiv din mediu, relevante pentru întreg lanțul alimentar, cu scopul de a verifica, prin intermediul analizelor, respectarea legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare, precum și a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

proceduri de verificare a controalelor - aplicarea sistemelor și întreprinderea acțiunilor de către autoritățile competente în vederea asigurării coerenței și eficacității controalelor oficiale și ale altor activități oficiale;

produs alimentar sau aliment - astfel cum este definit la art. 2 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

produse de origine animală - produse alimentare de origine animală, inclusiv mierea și sângele, moluștele bivalve, echinodermele, tunicatele și gasteropodele marine vii destinate consumului uman, astfel cum sunt definite în Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală, aprobate de Guvern;

produse fitosanitare - astfel cum sunt utilizate în Legea nr. 403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și modificarea unor acte normative;

produse derivate - astfel cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

produse vegetale - astfel cum sunt definite la art. 2 din Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

punct de ieșire - post de control la frontieră prin care animalele sunt scoase de pe teritoriul vamal al țării;

post de control la frontieră - loc, inclusiv ansamblul facilităților aferente acestuia, desemnat pentru efectuarea controalelor oficiale prevăzute la art. 45 alin. (1);

rating - clasificare a operatorilor, efectuată în baza evaluării conformității acestora cu criteriile stabilite;

reținere oficială - procedură prin care autoritățile competente se asigură că animalele și bunurile care fac obiectul controalelor oficiale nu sunt deplasate sau alterate până la luarea unei decizii cu privire la destinația acestora. Procedura în cauză poate include adăpostirea animalelor și depozitarea bunurilor respective de către operatori conform indicațiilor și sub controlul autorităților competente;

risc - funcție vizând probabilitatea survenirii unui efect advers asupra sănătății umane, a unui efect negativ asupra sănătății animalelor sau a plantelor, asupra bunăstării animalelor sau a mediului și gravitatea efectului respectiv, determinată de un pericol;

sistem de control - sistem care cuprinde autoritățile competente, precum și resursele, structurile, sistemele și procedurile instituite pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 17-26;

subproduse de origine animală - astfel cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

sub responsabilitatea medicului veterinar oficial - efectuare a unei acțiuni de către personalul auxiliar oficial, ce a fost atribuită de către medicul veterinar oficial;

sub supravegherea medicului veterinar oficial - efectuare a unei acțiuni de către personalul auxiliar oficial, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial și cu prezența

medicului veterinar oficial la fața locului în perioada realizării acțiunii respective;

supraveghere vamală – astfel cum este definită la art. 5 din Codul vamal nr. 95/2021;

transport – un număr de animale și/sau o cantitate de bunuri, incluse în același certificat oficial, atestat oficial sau alt document, care sunt transportate cu același mijloc de transport, care provin din aceeași regiune sau din aceeași țară și care, cu excepția bunurilor ce cad sub incidența art. 1 alin. (2) lit. g), sunt de același tip, de aceeași clasă sau au aceeași descriere;

tranzit – transport efectuat sub supraveghere vamală prin teritoriul Republicii Moldova în altă țară.

Capitolul II

CONTROALELE OFICIALE ȘI ALTE ACTIVITĂȚI OFICIALE

Articolul 4. Desemnarea autorităților competente

(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea competentă care organizează și efectuează controlul oficial și alte activități oficiale în domeniile menționate la art. 1 alin. (2).

(2) Autoritatea administrativă din domeniul agriculturii responsabilă de verificarea respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. i) poate delega anumite atribuții aferente controalelor oficiale sau aferente altor activități oficiale ale autorității de control ecologic.

Articolul 5. Obligațiile generale ale autorităților

competente și ale autorității de control

ecologic

(1) Autoritățile competente și autoritatea de control ecologic:

a) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării eficacității și a caracterului adecvat al controalelor oficiale și al altor activități oficiale;

b) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării imparțialității, a calității și a coerenței controalelor oficiale și ale altor activități oficiale, la toate nivelurile;

c) dispun de proceduri și/sau sisteme în vederea asigurării faptului că personalul care efectuează controalele oficiale și alte activități oficiale nu se află în situație de conflict de interese;

d) dețin un laborator cu o capacitate adecvată pentru analizare, testare și diagnosticare sau au acces la acesta;

e) dispun de un număr suficient de angajați, care dețin calificările și experiența

corespunzătoare sau au acces la aceștia, astfel încât controalele oficiale și alte activități oficiale să poată fi efectuate în mod eficient și eficace;

f) dispun de mijloace și echipamente adecvate, întreținute în mod corespunzător, în vederea asigurării eficienței și eficacității controalelor oficiale și ale altor activități oficiale;

g) dețin competențe legale în vederea efectuării controalelor oficiale și a altor activități oficiale și a aplicării măsurilor prevăzute de prezenta lege și celor elaborate în conformitate cu normele art. 1 alin. (2);

h) dispun de proceduri juridice în vederea asigurării accesului personalului la sediile operatorilor și la documentele păstrate de operatori, astfel încât acesta să fie în măsură să își îndeplinească atribuțiile în mod corespunzător;

i) dispun de planuri pentru situații de urgență și sunt pregătite să aplice planurile respective în caz de urgență, după caz, în conformitate cu normele art. 1 alin. (2).

(2) Numirea medicului veterinar oficial se efectuează prin act în formă scrisă, în care se specifică controalele oficiale și alte activități oficiale, precum și atribuțiile aferente pentru care se efectuează numirea în cauză. Cerințele impuse prin prezenta lege față de personalul autorităților competente, inclusiv cerința de a nu se afla în situație de conflict de interese, se aplică tuturor medicilor veterinari oficiali.

(3) Numirea inspectorului fitosanitar oficial se efectuează prin act în formă scrisă, în care se specifică controalele oficiale și alte activități oficiale, precum și atribuțiile aferente pentru care se efectuează numirea în cauză. Cerințele impuse prin prezenta lege față de personalul autorităților competente, inclusiv cerința de a nu se afla în situație de conflict de interese, se aplică tuturor inspectorilor fitosanitari oficiali.

(4) Personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale:

a) beneficiază, pentru domeniul de competență, de programe de formare corespunzătoare, care să le permită exercitarea atribuțiilor în mod competent și efectuarea controalelor oficiale și altor activități oficiale într-un mod coerent;

b) trebuie să fie permanent la curent cu evoluțiile din domeniul de competență și beneficiază, periodic, de programe de formare suplimentară, după necesitate; și

c) beneficiază de programe de formare în domeniile prevăzute în secțiunea 1 din anexa nr.1 și de programe de formare privind obligațiile autorităților competente, care decurg din prezenta lege, după caz.

(5) Autoritățile competente, autoritatea de control ecologic și organismele delegate elaborează și implementează programe de formare pentru a se asigura că personalul care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale beneficiază de programele de formare menționate la alin. (4).

(6) În cazul în care, în cadrul unei autorități competente, mai multe unități sunt abilitate să efectueze controale oficiale sau alte activități oficiale, autoritatea asigură

coordonarea și cooperarea eficientă și eficace între acestea.

(7) Autoritatea de control ecologic implementează cerințele prevăzute de prezentul articol, cu excepția eliberării certificatelor oficiale privind respectarea normelor de producție ecologică, conform Legii nr. 237/2023 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice.

Articolul 6. Auditul autorităților competente

(1) Pentru a asigura respectarea prezentei legi de către autoritățile competente, acestea efectuează auditul intern sau solicită efectuarea unui audit extern și iau măsurile necesare în funcție de rezultatele auditurilor respective.

(2) Auditurile menționate la alin. (1) fac obiectul unui control independent și sunt efectuate în mod transparent.

Articolul 7. Contestarea actelor administrative

individuale

(1) Deciziile luate de către autoritatea competentă în conformitate cu art. 53, art. 60 alin. (4) și (11), art. 61, art. 94 alin. (3) lit. b) și art. 95 alin. (1) și (2), cu privire la persoanele fizice sau juridice, fac obiectul dreptului acestor persoane de a le contesta în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(2) Dreptul de a contesta, prevăzut la alin. (1), nu aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsurile corespunzătoare în vederea eliminării sau a limitării riscurilor pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor ori pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 1 alin. (2).

Articolul 8. Obligațiile de confidențialitate

ale autorității competente

(1) Autoritatea competentă se asigură că, sub rezerva prevederilor alin. (3), informațiile obținute în exercitarea atribuțiilor sale în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale nu sunt divulgate unor părți terțe dacă, în temeiul legislației, informațiile respective, prin natura lor, cad sub incidența secretului profesional.

(2) Pentru realizarea scopului menționat la alin. (1), autoritatea competentă se asigură că personalul și alte persoane angajate în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale respectă obligațiile de confidențialitate corespunzătoare. Prevederile alin. (1) se aplică inclusiv autorității de control ecologic, organismelor delegate cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial, precum și laboratoarelor de referință și altor laboratoare oficiale.

(3) Cu excepția cazului în care există un interes public major ce justifică divulgarea informațiilor care cad sub incidența secretului profesional, astfel cum se menționează la alin. (1), și fără a aduce atingere situațiilor în care divulgarea este impusă prin legislația

națională, informațiile respective includ date a căror divulgare ar aduce atingere:

- a) obiectivelor activităților de inspecție, de investigație și de audit;
- b) protejării intereselor comerciale ale unui operator sau ale altor persoane fizice sau juridice; ori
- c) protejării procedurilor judiciare și a consultanței juridice.

(4) În cazul în care se determină existența unui interes public major ce justifică divulgarea informațiilor care cad sub incidența secretului profesional, astfel cum se menționează la alin. (1), autoritatea competentă ia în considerare, inclusiv, riscurile posibile pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor ori pentru mediu, precum și natura, gravitatea și amploarea unor asemenea riscuri.

(5) Obligațiile de confidențialitate prevăzute de prezentul articol nu împiedică autoritatea competentă să publice sau să pună la dispoziția publicului în alt mod, în formă depersonalizată, informațiile cu privire la rezultatul controalelor oficiale privind operatorii individuali, fără a aduce atingere cazurilor în care divulgarea este impusă prin legislația națională, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

a) operatorul în cauză are posibilitatea de a prezenta observații cu privire la informațiile pe care autoritatea competentă intenționează să le publice sau să le pună la dispoziția publicului în alt mod, înainte de publicarea sau difuzarea acestora, luând în considerare gravitatea situației; și

b) la publicarea sau punerea la dispoziția publicului în alt mod a informațiilor se iau în considerare observațiile prezentate de către operatorul în cauză sau acestea sunt publicate ori difuzate împreună cu observațiile respective.

Secțiunea 1

Cerințele generale privind controalele oficiale

Articolul 9. Dispoziții generale la efectuarea

controalelor oficiale

(1) Autoritatea competentă efectuează, periodic și cu o frecvență corespunzătoare, controale oficiale ale tuturor operatorilor, în funcție de riscuri, luând în considerare:

1) riscurile identificate, asociate cu:

- a) animalele și bunurile;
- b) activitățile aflate sub controlul operatorilor;
- c) locul de desfășurare a activităților operatorilor;
- d) utilizarea produselor, procedeele, materialelor sau substanțelor care pot afecta

siguranța, integritatea și igiena produselor alimentare ori siguranța furajelor, sănătatea sau bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor ori care, în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, pot avea un impact negativ și asupra mediului;

2) informațiile care indică probabilitatea de a induce în eroare consumatorii, în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, durabilitatea, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație ori de producție a alimentelor;

3) istoricul operatorilor privind rezultatele controalelor oficiale ale acestora și conformitatea lor cu normele art. 1 alin. (2);

4) fiabilitatea și rezultatele controalelor proprii care au fost efectuate de către operatori sau de către un terț, la cererea acestora, inclusiv, după caz, de sistemele private de asigurare a calității, în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2); și

5) informațiile care ar putea indica neconformitatea cu normele art. 1 alin. (2).

(2) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale, periodic, cu o frecvență corespunzătoare determinată în funcție de riscuri, în vederea identificării posibilelor încălcări intenționate ale normelor art.1 alin. (2), prin intermediul unor practici frauduloase sau înșelătoare, și luând în considerare informațiile privind încălcările respective, precum și alte informații care indică posibilitatea producerii unor astfel de încălcări.

(3) Controalele oficiale efectuate înainte de introducerea pe piață sau de punerea în circulație a animalelor și bunurilor, în vederea eliberării certificatelor oficiale sau a atestatelor oficiale drept condiție pentru introducerea pe piață sau punerea în circulație a animalelor și a bunurilor, se efectuează în conformitate cu următoarele cerințe:

a) respectarea normelor art. 1 alin. (2);

b) respectarea normelor art. 17-26.

(4) Controalele oficiale se efectuează fără notificare prealabilă, cu excepția cazului în care controlul nu poate fi desfășurat în lipsa notificării prealabile sau în care legislația impune condiții de notificare prealabilă. În ceea ce privește controalele oficiale solicitate de către operator, autoritatea competentă decide dacă controlul oficial trebuie efectuat cu sau fără notificare prealabilă. Controalele oficiale cu notificare prealabilă nu împiedică efectuarea controalelor oficiale fără notificare prealabilă.

(5) Controalele oficiale se efectuează, în măsura posibilului, astfel încât să reducă la minimum sarcina administrativă care revine operatorilor și perturbarea activității acestora, fără a afecta negativ eficacitatea controalelor respective.

(6) Autoritatea competentă efectuează controalele oficiale, luând în considerare necesitatea adaptării controalelor respective la situațiile specifice, indiferent dacă animalele și bunurile în cauză:

a) sunt disponibile pe piața internă, chiar dacă provin din alte țări în care se

efectuează controalele oficiale; sau

b) urmează să fie exportate din țară; ori

c) intră în țară.

(7) Autoritatea competentă organizează și efectuează controale oficiale la operatori în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat.

Articolul 10. Operatorii și activitățile care fac

obiectul controalelor oficiale

(1) În măsura necesară pentru a asigura respectarea normelor art. 1 alin. (2), autoritatea competentă efectuează controale oficiale privind:

a) animalele și bunurile, la fiecare etapă a producției, prelucrării, distribuției și utilizării;

b) substanțele, materialele sau alte obiecte care pot influența caracteristicile sau sănătatea animalelor și caracteristicile bunurilor, precum și privind conformitatea acestora cu cerințele aplicabile, la fiecare etapă a producției, prelucrării, distribuției și utilizării;

c) operatorii, în ceea ce privește activitățile, inclusiv deținerea animalelor, echipamentele, mijloacele de transport, sediile și alte locuri aflate sub controlul acestora, precum și zonele aferente acestora și documentația respectivă.

(1¹) Autoritatea competentă stabilește procedurile ce trebuie respectate de către operatorii din domeniul alimentar la depunerea cererilor de autorizare a unităților acestora în conformitate cu cerințele generale de igienă a produselor alimentare și Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală, aprobate de Guvern.

(1²) La recepționarea unei cereri de autorizare din partea unui operator din domeniul alimentar, autoritatea competentă efectuează o vizită la fața locului.

(1³) Autoritatea competentă autorizează o unitate pentru activitățile respective numai dacă operatorul din domeniul alimentar a demonstrat conformitatea cu cerințele legislației privind alimentele.

(1⁴) Autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată în cazul în care este evident că unitatea îndeplinește toate cerințele referitoare la infrastructură și echipamente. Autoritatea competentă acordă o autorizație definitivă numai în cazul în care, în urma unui nou control oficial, efectuat în termen de 3 luni de la acordarea autorizației condiționate, rezultă că unitatea îndeplinește celelalte cerințe relevante ale legislației privind alimentele. În cazul în care s-a înregistrat un progres evident, dar unitatea nu îndeplinește încă toate cerințele relevante, autoritatea competentă poate prelungi autorizația condiționată. Cu toate acestea, autorizația condiționată nu depășește 6 luni.

(1⁵) Autoritatea competentă ține cont de rezultatele controlului efectuat pentru autorizarea unității atunci când desfășoară următoarele controale oficiale.

(2) Fără a aduce atingere normelor privind listele sau registrele existente, instituite în baza normelor art. 1 alin. (2), autoritatea competentă elaborează și actualizează lista de operatori. În cazul în care există deja o astfel de listă sau un astfel de registru, folosite în alte scopuri, acestea pot fi utilizate și în sensul prezentei legi.

(3) Autoritatea competentă, prin ordinul directorului, stabilește categoriile de operatori care sunt exceptați de la includerea pe lista de operatori menționată la alin. (2), dacă includerea lor pe lista respectivă ar constitui o sarcină administrativă disproporționată pentru operatori în comparație cu riscurile legate de activitățile acestora.

Articolul 11. Transparența controalelor oficiale

(1) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale, asigurând un nivel înalt de transparență, și pune la dispoziția publicului, inclusiv prin publicarea pe pagina web oficială, cel puțin o dată pe an, informațiile relevante cu privire la organizarea și efectuarea controalelor oficiale.

Autoritatea competentă asigură publicarea periodică și în timp util a informațiilor cu privire la:

- a) tipul, numărul și rezultatele controalelor oficiale;
- b) tipul și numărul cazurilor de neconformitate constatate;
- c) tipul și numărul cazurilor în care autoritatea competentă a luat măsuri în conformitate cu art. 95;
- d) tipul și numărul cazurilor în care au fost aplicate sancțiuni.

Informațiile menționate la lit. a)-d) din prezentul alineat pot fi furnizate, după caz, prin publicarea raportului anual menționat la art. 81 alin. (1).

(2) Autoritatea competentă stabilește proceduri pentru a se asigura că toate inexactitățile din informațiile puse la dispoziția publicului sunt corectate în mod corespunzător.

(3) Autoritatea competentă poate să publice sau să pună la dispoziția publicului, în alt mod, informațiile cu privire la ratingul operatorilor individuali, în baza rezultatelor unui sau mai multor controale oficiale, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

- a) criteriile de rating sunt obiective, transparente și disponibile publicului; și
- b) au fost luate măsuri corespunzătoare de asigurare a echității, coerenței și transparenței procesului de rating.

Articolul 12. Procedurile de control documentate

(1) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale în conformitate cu procedurile de control documentate. Procedurile respective vizează domeniile tematice ale procedurilor de control prevăzute în secțiunea a 2-a din anexa nr. 1 și conțin instrucțiuni

pentru personalul care efectuează controale oficiale.

(2) Autoritatea competentă trebuie să dispună de proceduri de verificare a controalelor.

(3) Autoritatea competentă:

a) aplică măsuri corective în toate cazurile în care, în urma procedurilor prevăzute la alin. (2), sunt identificate deficiențe; și

b) actualizează, după caz, procedurile de control documentate prevăzute la alin. (1).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, de asemenea, organismelor delegate și autorității de control ecologic.

Articolul 13. Rapoartele autorității competente

privind controalele oficiale

(1) Autoritatea competentă întocmește rapoarte privind controalele oficiale pe care le efectuează. Rapoartele respective pot fi prezentate pe suport de hârtie sau în format electronic.

Rapoartele privind controalele oficiale conțin:

a) descrierea scopului controalelor oficiale;

b) metodele de control aplicate;

c) rezultatele controalelor oficiale; și

d) după caz, măsurile pe care autoritatea competentă le solicită operatorului în cauză, ca urmare a controalelor oficiale efectuate de către aceasta.

(2) Cu excepția cazului în care scopul anchetelor judiciare sau al protejării procedurilor instanței necesită o altă abordare, operatorii care fac obiectul controalelor oficiale primesc, la cerere, copia de pe rapoartele prevăzute la alin. (1), dacă nu a fost eliberat în acest sens un certificat oficial sau un atestat oficial. Autoritatea competentă notifică în scris operatorul în cauză cu privire la toate cazurile de neconformitate identificate în cadrul controalelor oficiale.

(3) În cazul în care controalele oficiale impun prezența permanentă sau periodică a personalului ori a reprezentanților autorității competente la sediul operatorului, rapoartele prevăzute la alin. (1) se întocmesc cu o frecvență care permite autorității competente și operatorului:

a) să fie informați periodic cu privire la nivelul de conformitate; și

b) să fie informați cu promptitudine cu privire la toate cazurile de neconformitate identificate în cadrul controalelor oficiale.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică, de asemenea, organismelor delegate și autorității de control ecologic.

Articolul 14. Metodele și tehnicile de control oficial

Metodele și tehnicile de control oficial includ, după caz:

1) examinarea controalelor efectuate de către operatori și a rezultatelor obținute;

2) inspecția:

a) echipamentelor, a mijloacelor de transport, a sediilor și altor locuri aflate sub controlul operatorilor, precum și a zonelor aferente acestora;

b) animalelor și a bunurilor, inclusiv a semifabricatelor, a materiilor prime, a ingredientelor, a adjuvanților tehnologici și a altor produse utilizate pentru prepararea și producerea de bunuri sau pentru hrănirea sau tratarea animalelor;

c) produselor și a procedeele de curățare și de întreținere;

d) trasabilității, a etichetării, a prezentării, a publicității și a materialelor de ambalare relevante, inclusiv a materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare;

3) controlul condițiilor de igienă la sediile operatorilor;

4) evaluarea procedurilor privind bunele practici de fabricație, bunele practici de igienă, bunele practici agricole și a procedurilor bazate pe principiile de analiză a riscurilor și a punctelor critice de control (Hazard Analysis and Critical Control Points, în continuare - HACCP);

5) examinarea documentelor, a rapoartelor de trasabilitate și a altor înregistrări care pot fi relevante pentru evaluarea respectării normelor art. 1 alin. (2), inclusiv, după caz, a documentelor de însoțire a produselor alimentare, a hranei pentru animale și a substanțelor sau materialelor care intră sau ies dintr-o unitate;

6) desfășurarea interviurilor cu operatorii și cu personalul acestora;

7) verificarea măsurărilor efectuate de operator și a altor rezultate ale testărilor;

8) prelevarea de probe, analizarea, diagnosticarea și testarea;

9) auditarea operatorilor;

10) alte activități necesare în vederea identificării cazurilor de neconformitate.

Articolul 15. Obligațiile operatorilor din domeniul

agroalimentar

(1) În măsura necesară efectuării controalelor oficiale sau a altor activități oficiale, la cererea autorității competente, operatorii oferă personalului din cadrul autorităților

competente acces:

a) la echipamentele, mijloacele de transport, sediile și la alte locuri aflate sub controlul operatorilor, precum și la zonele aferente acestora;

b) la sistemele lor de gestionare a informațiilor;

c) la animalele și bunurile aflate sub controlul operatorilor;

d) la documente și la alte informații relevante.

(2) În timpul desfășurării controalelor oficiale și a altor activități oficiale, operatorii asistă personalul din cadrul autorităților competente și al autorității de control ecologic și cooperează cu acesta la îndeplinirea atribuțiilor.

(3) Suplimentar obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), operatorul responsabil de un transport care intră în Republica Moldova pune la dispoziție, pe suport de hârtie sau în format electronic și fără întârziere, toate informațiile privind animalele și bunurile.

(4) Guvernul adoptă norme privind schimbul de informații între operatori și autoritățile competente aferent sosirii și descărcării animalelor și bunurilor menționate la art. 45 alin. (1) dacă este necesară asigurarea identificării complete a acestora și efectuarea corectă a controalelor oficiale privind animalele și bunurile respective.

(5) În sensul art.10 alin.(2) și sub rezerva art.10 alin. (3), operatorii furnizează autorităților competente cel puțin următoarele informații actualizate:

a) denumirea și forma juridică de organizare;

b) activitățile specifice pe care le desfășoară, inclusiv activitățile desfășurate prin intermediul comunicării la distanță, și locurile aflate sub controlul acestora.

(6) Obligațiile operatorilor stabilite conform prezentului articol se aplică și în cazul în care controalele oficiale și alte activități oficiale sunt efectuate de către medicii veterinari oficiali, inspectorii fitosanitari oficiali, organismele delegate, autoritatea de control cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial sau alte activități oficiale.

Secțiunea a 2-a

Normele specifice privind efectuarea controalelor oficiale

și altor activități oficiale în anumite domenii

Articolul 16. Normele specifice privind efectuarea

controalelor oficiale adoptate

suplimentar

(1) În domeniile reglementate de prevederile prezentei secțiuni, normele în cauză se

aplică suplimentar celorlalte cerințe prevăzute de prezenta lege.

(2) La adoptarea normelor prevăzute în prezenta secțiune, Guvernul ia în considerare:

a) experiența acumulată de către autoritatea competentă și de către operatorii din domeniul alimentar și al furajelor în ceea ce privește aplicarea procedurilor menționate la art. 3 alin. (7)–(9) din Legea nr.296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și a procedurilor bazate pe principiile HACCP, stabilite de normele generale privind igiena hranei pentru animale aprobate de Guvern;

b) evoluțiile științifice și tehnologice;

c) așteptările consumatorilor cu privire la compoziția produselor alimentare și modificările modelelor de consum alimentar;

d) riscurile pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor și a plantelor asociate cu animale și bunuri; și

e) informațiile privind posibilele încălcări intenționate prin intermediul unor practici frauduloase sau înșelătoare.

(3) La adoptarea normelor prevăzute în prezenta secțiune, Guvernul ia în considerare, în măsura în care acest lucru nu afectează îndeplinirea obiectivelor urmărite prin normele art. 1 alin. (2), de asemenea:

a) necesitatea de a facilita aplicarea normelor și reglementărilor, ținând seama de natura și de dimensiunea întreprinderilor mici;

b) necesitatea de a oferi posibilitatea utilizării în continuare a metodelor tradiționale la fiecare etapă a producției, prelucrării sau a distribuției produselor alimentare, precum și la etapa producției produselor alimentare tradiționale; și

c) nevoile operatorilor situați în regiuni supuse anumitor constrângeri geografice specifice.

Articolul 17. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în legătură cu producția de produse

de origine animală destinate

consumului uman

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu normele art. 1 alin. (2) referitoare la produsele de origine animală destinate consumului uman cuprind verificarea conformității cu cerințele prevăzute de Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, de Legea nr.129/2019 privind subprodusele de

origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de Regulile specifice de igienă a produselor alimentare de origine animală aprobate, de Guvern, după caz.

(2) Controalele oficiale menționate la alin. (1), efectuate în legătură cu producția de carne, includ:

1) inspecția ante-mortem efectuată în abator de către un medic veterinar oficial care poate să fie asistat, în ceea ce privește preselecția animalelor, de personal auxiliar oficial format în acest scop;

2) prin derogare de la pct. 1), în ceea ce privește păsările de curte și lagomorfele, inspecția ante-mortem efectuată de către un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, în cazul în care sunt oferite garanții suficiente la fața locului, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

3) inspecția post-mortem efectuată de către un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, în cazul în care sunt oferite garanții suficiente la fața locului, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

4) alte controale oficiale efectuate în abatoare, la unitățile de tranșare și unitățile de prelucrare a vânatului de către un medic veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial sau, în cazul în care sunt oferite garanții suficiente la fața locului, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial, în vederea verificării conformității cu cerințele aplicabile privind:

a) igiena producției de carne;

b) prezența reziduurilor de medicamente de uz veterinar și a contaminanților în produsele de origine animală destinate consumului uman;

c) auditarea bunelor practici de igienă și a procedurilor care au la bază principiile HACCP;

d) testele de laborator pentru detectarea prezenței agenților zoonotici și a bolilor animalelor și pentru verificarea conformității cu criteriile microbiologice pentru produsele alimentare, aprobate de Guvern;

e) manipularea și eliminarea subproduselor de origine animală și a materialelor cu riscuri specificate;

f) sănătatea și bunăstarea animalelor.

(3) Autoritatea competentă, în baza unei analize a riscurilor, poate permite personalului abatorului să asiste la îndeplinirea atribuțiilor legate de controalele oficiale menționate la alin. (2) în unitățile de sacrificare a păsărilor de curte sau a lagomorfelor ori în unitățile de sacrificare a animalelor din alte specii și să îndeplinească atribuții specifice de eșantionare și de testare cu privire la controalele în cauză, cu condiția că personalul vizat:

a) acționează independent de personalul responsabil de producere al abatorului;

b) este format în modul corespunzător pentru îndeplinirea atribuțiilor respective; și

c) îndeplinește atribuțiile respective în prezența și în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial sau ale personalului auxiliar oficial.

(4) În cazul în care în cadrul controalelor oficiale menționate la alin. (2) pct. 1) și 3) nu au fost identificate neconformități care ar face carnea improprie consumului uman, se aplică marca de sănătate ungulatelor domestice, mamiferelor din vânatul de crescătorie, cu excepția lagomorfelor, și vânatului sălbatic mare, de către medicul veterinar oficial, sub supravegherea medicului veterinar oficial, sub responsabilitatea medicului veterinar oficial sau de către personalul abatorului, în condițiile prevăzute la alin. (3).

(5) Medicul veterinar oficial poartă răspundere pentru deciziile luate în urma controalelor oficiale prevăzute la alin.(2) și (4), inclusiv dacă efectuarea unei acțiuni este atribuită personalului auxiliar oficial.

(6) În sensul controalelor oficiale menționate la alin. (1) efectuate în legătură cu moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii, autoritatea competentă clasifică zonele de producție și de relocare.

(7) Autoritatea competentă aprobă normele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (2)-(5) privind:

a) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (2) pct. 1), inspecția ante-mortem poate fi efectuată în anumite abatoare sub supravegherea sau sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial, cu condiția ca derogările să nu afecteze îndeplinirea obiectivelor prezentei legi;

b) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, în ceea ce privește păsările de curte și lagomorfele, există garanții suficiente pentru efectuarea controalelor oficiale sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial în ceea ce privește inspecțiile ante-mortem menționate la alin. (2) pct. 2);

c) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (2) pct. 4) lit. a), în cazul sacrificării de urgență, inspecția ante-mortem poate fi efectuată în afara abatorului;

d) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (2) pct. 1) și 2), inspecția ante-mortem poate fi efectuată în exploatarea de proveniență;

e) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care există garanții suficiente pentru efectuarea controalelor oficiale sub responsabilitatea unui medic veterinar oficial în ceea ce privește inspecția post-mortem și activitățile de audit, menționate la alin. (2) pct. 3) și 4);

f) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (2) pct. 3), în cazul sacrificării de urgență, inspecția post-mortem se efectuează de către

medicul veterinar oficial;

g) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (6), zonele de producție și zonele de relocare nu trebuie să fie clasificate, în ceea ce privește:

- pectinidele (Pectinidae); și
- echinodermele și gasteropodele marine, dacă nu se hrănesc prin filtrare;

h) criteriile și condițiile pentru determinarea situației în care, prin derogare de la alin. (2) pct. 4), controalele oficiale la unitățile de tranșare pot fi efectuate de personalul format în modul corespunzător, desemnat în acest scop de către autoritatea competentă;

i) cerințele specifice minime pentru personalul autorităților competente, pentru medicul veterinar oficial și pentru personalul auxiliar oficial în scopul asigurării îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor lor prevăzute de prezentul articol, inclusiv cerințele specifice minime de formare;

j) cerințele specifice minime de formare pentru personalul abatorului care asistă la îndeplinirea atribuțiilor legate de controalele oficiale și alte activități oficiale, în conformitate cu alin. (3).

(8) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale în ceea ce privește:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, luându-se în considerare pericolele și riscurile specifice existente în legătură cu fiecare produs de origine animală și cu procedeele la care este supus acesta, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care pot să le prezinte produsele de origine animală;

b) condițiile de clasificare și de monitorizare a zonelor de producție și de relocare clasificate pentru moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii;

c) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în legătură cu anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 alin. (2) și art. 95 alin. (2);

d) modalitățile practice de inspecție ante-mortem și post-mortem, menționate la alin. (2) pct. 1)–3), inclusiv cerințele uniforme necesare pentru a se asigura îndeplinirea garanțiilor suficiente, în cazurile în care controalele oficiale se efectuează sub responsabilitatea medicului veterinar oficial;

e) cerințele tehnice ale mărcii de sănătate și modalitățile practice de aplicare a acesteia;

f) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și frecvența minimă

uniformă a controalelor oficiale respective privind laptele crud, produsele lactate și produsele pescărești, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care acestea le pot prezenta.

(9) Guvernul adoptă măsuri la nivel național de punere în aplicare a unor proiecte-pilot, limitate ca durată și extindere, cu scopul de a evalua modalitățile practice alternative pentru efectuarea controalelor oficiale privind producția de carne.

Articolul 18. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în legătură cu reziduurile de substanțe

relevante din produsele alimentare

și furaje

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. a) și c) includ controalele oficiale, care urmează să fie efectuate la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției, privind reziduurile de substanțe relevante, inclusiv substanțele utilizate în materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare, cu contaminanții și cu substanțele neautorizate, interzise și nedorite, a căror utilizare sau prezență pe culturi sau la animale ori la producerea sau prelucrarea produselor alimentare ori a furajelor poate avea ca rezultat apariția de reziduuri ale acestor substanțe în produsele alimentare sau în furaje.

(2) Guvernul adoptă norme privind efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1) și privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective. Aceste norme stabilesc:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale, inclusiv, după caz, pentru gama de eșantioane și stadiul de producție, prelucrare și distribuție la care sunt prelevate eșantioanele în conformitate cu metodele care trebuie utilizate pentru eșantionare și pentru analizele de laborator, stabilite în conformitate cu art.32 alin.(7) lit.a) și b), luându-se în considerare pericolele și riscurile specifice asociate cu substanțele menționate la alin. (1);

b) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, într-un caz de neconformitate sau de suspiciune a neconformității, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 alin. (2) și art. 95 alin. (2);

c) situațiile în care autoritatea competentă urmează să întreprindă, într-un caz de neconformitate sau de suspiciune a neconformității animalelor și bunurilor din alte țări, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 59-65.

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la

efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1) și privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în ceea ce privește:

a) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, luându-se în considerare pericolele și riscurile asociate cu substanțele menționate la alin. (1);

b) modalitățile și conținutul specific, suplimentare celor prevăzute la art. 79, privind întocmirea părților relevante ale Planului național multianual de control (în continuare - PNMAC), menționat la art. 78 alin. (1).

Articolul 19. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în legătură cu animalele, produsele

de origine animală, materialele

germinative, subprodusele de origine

animală și produsele derivate

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. a), c), d) și e) includ controalele oficiale care urmează să fie efectuate la fiecare etapă a producției, prelucrării și a distribuției, în legătură cu animalele, produsele de origine animală, materialele germinative, subprodusele de origine animală și produsele derivate.

(2) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale în legătură cu animalele, produsele de origine animală, materialele germinative, subprodusele de origine animală și produsele derivate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. d) și e), precum și norme privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma efectuării controalelor oficiale respective. Aceste norme stabilesc:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale privind animalele, produsele de origine animală și materialele germinative, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor recunoscute la adresa sănătății umane și sănătății animalelor, prin intermediul controalelor respective efectuate în vederea verificării conformității cu măsurile de prevenire și control al bolilor, stabilite în conformitate cu normele art. 1 alin. (2) lit. d);

b) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale privind subprodusele de origine animală și produsele derivate, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice la adresa sănătății umane și sănătății animalelor, prin intermediul controalelor respective efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. e);

c) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, într-un caz de neconformitate sau de suspiciune a neconformității, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 și 95.

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1) în ceea ce privește:

a) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale privind animalele, produsele de origine animală și materialele germinative, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute la adresa sănătății umane și sănătății animalelor, prin intermediul controalelor respective efectuate în vederea verificării conformității cu măsurile de prevenire și control al bolilor, stabilite în conformitate cu normele art. 1 alin. (2) lit. d); și

b) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale privind subprodusele de origine animală și produsele derivate, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale, pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice la adresa sănătății umane și sănătății animalelor, prin intermediul controalelor respective efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. e).

Articolul 20. Norme specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile care trebuie

întreprinse de către autoritatea

competentă în legătură cu cerințele

privind bunăstarea animalelor

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. f) se realizează la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției pe tot parcursul lanțului agroalimentar.

(2) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor privind bunăstarea animalelor în timpul transportului, în special a conformității cu prevederile Normei sanitar-veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor în timpul transportului, aprobate de Guvern, includ:

1) în cazul călătoriei de lungă durată, controalele oficiale efectuate înainte de încărcare pentru a verifica dacă animalele sunt apte de a călători;

2) în cazul călătoriei de lungă durată a ecvideelor domestice, altele decât ecvideele înregistrate, și a animalelor domestice din speciile bovine, ovine, caprine și porcine, precum și înainte de călătoria respectivă:

a) controalele oficiale ale jurnalelor de călătorie, cu scopul de a verifica dacă acestea sunt conforme cu prevederile Normei sanitar-veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor în timpul transportului;

b) controalele oficiale cu scopul de a verifica dacă transportatorul indicat în jurnalul de călătorie deține autorizațiile de transport valabile, certificatele de autorizare pentru mijloacele de transport pentru călătoriile de lungă durată și certificatele de competență pentru șoferi și însoțitori;

3) la posturile de control la frontieră:

a) controalele oficiale privind aptitudinile animalelor de a fi transportate și privind mijloacele de transport;

b) controalele oficiale cu scopul de a verifica dacă transportatorii respectă acordurile internaționale aplicabile și dacă dețin autorizații de transportator valabile și certificate de competență pentru șoferi și însoțitori;

c) controalele oficiale cu scopul de a verifica dacă ecvideele domestice și animalele domestice din speciile bovine, ovine, caprine și porcine au fost sau urmează să fie transportate în călătorii de lungă durată.

(3) În cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale, autoritatea competentă întreprinde măsurile necesare pentru a preveni sau pentru a reduce la minimum întârzierea dintre încărcarea animalelor și plecarea acestora sau în timpul transportului.

Autoritatea competentă nu reține animale în timpul transportului decât dacă este strict necesar pentru bunăstarea animalelor sau pentru asigurarea sănătății umane. În cazul în care animalele trebuie reținute în timpul transportului pentru o perioadă mai mare de două ore, autoritatea competentă se asigură că se iau măsurile corespunzătoare pentru îngrijirea acestora și, în caz de necesitate, pentru hrănirea, adăparea, descărcarea și adăpostirea acestora.

(4) În cazul în care, în urma controalelor oficiale menționate la alin. (2) pct. 2), se constată un caz de neconformitate, care nu este remediat de către transportator înainte de călătoria de lungă durată, prin modificarea corespunzătoare a condițiilor de transport, autoritatea competentă interzice efectuarea călătoriei respective.

(5) În cazul în care, în urma controalelor oficiale menționate la alin. (2) pct. 3), se constată că animalele nu sunt apte să continue călătoria, autoritatea competentă dispune ca animalele să fie descărcate, adăpate, hrănite și să fie lăsate să se odihnească până acestea vor fi apte să își continue călătoria.

(6) O notificare a nerespectării normelor alin. (1) se adresează către:

a) țările care au acordat autorizația transportatorului;

b) țara care a acordat certificatul de aprobare a mijlocului de transport, în cazul în care se constată o neconformitate cu cel puțin una dintre normele aplicabile mijloacelor de transport;

c) țara care a eliberat certificatul de competență al șoferului, în cazul în care se constată o neconformitate cu cel puțin una dintre normele aplicabile șoferilor.

(7) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. f). La adoptarea normelor respective se ia în considerare riscul pentru bunăstarea animalelor legat de activitățile agricole și de transport, sacrificarea și uciderea animalelor, stabilindu-se:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale respective pentru a răspunde riscului asociat diferitor specii de animale și mijloace de transport, precum și pentru a preveni practicile neconforme și pentru a limita suferința animalelor;

b) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 și 95;

c) verificarea respectării cerințelor privind bunăstarea animalelor la posturile de control la frontieră și la punctele de ieșire, precum și a cerințelor minime aplicabile punctelor de ieșire respective;

d) cazurile și condițiile în care controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării cerințelor privind bunăstarea animalelor pot include utilizarea unor indicatori specifici de bunăstare a animalelor, bazați pe criteriile de performanță măsurabile, precum și conceptul unor astfel de indicatori în baza dovezilor științifice și tehnice.

(8) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. f), care stabilesc cerințele privind bunăstarea animalelor, precum și norme privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective privind:

a) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde riscului asociat diferitor specii de animale și mijloace de transport, precum și pentru a preveni practicile neconforme și a limita suferința animalelor; și

b) modalitățile practice de păstrare a rapoartelor autorității competente privind controalele oficiale efectuate și perioada de păstrare a acestora.

Articolul 21. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în legătură cu sănătatea plantelor

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. g) includ controalele oficiale cu privire la organismele dăunătoare plantelor, la plante, la produsele vegetale și la alte obiecte, precum și la operatori și la alte persoane cărora li se aplică normele respective.

(2) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale cu privire la plantele, produsele vegetale și la alte obiecte în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. g) aplicabile bunurilor respective și norme privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective. Aceste norme stabilesc:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale respective privind

introducerea și circulația în Republica Moldova a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte reglementate de art.1 alin.(2) lit. g), pentru a răspunde pericolelor și riscurilor recunoscute pentru sănătatea plantelor, legate de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte de o anumită origine sau proveniență; și

b) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 și 95.

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale privind plantele, produsele vegetale și alte obiecte în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. g) aplicabile bunurilor respective și norme privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective privind:

a) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pentru sănătatea plantelor legate de anumite plante, produse vegetale și alte obiecte de o anumită origine sau proveniență;

b) frecvența uniformă a controalelor oficiale efectuate de către autoritatea competentă cu privire la operatorii autorizați să emită pașapoarte fitosanitare, în conformitate cu Legea nr.422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, doar pentru plantele, produsele vegetale sau alte obiecte pentru care sunt responsabili, care să verifice dacă operatorii în cauză au pus sau nu în aplicare un plan de gestionare a riscului fitosanitar legat de organismele dăunătoare plantelor, produsele vegetale și alte obiecte pe care le produc;

c) frecvența uniformă a controalelor oficiale efectuate de către autoritatea competentă cu privire la operatorii autorizați să aplice marcajul aplicat pe materialele de ambalaj din lemn, pe lemn sau pe alte materiale pentru a atesta faptul că a fost aplicat un tratament sau să elibereze atestatul oficial.

Articolul 22. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă în

legătură cu OMG-urile destinate

producției de alimente și furaje

i cu produsele alimentare

și furajele modificate genetic

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. a)-c) includ controalele oficiale în legătură cu OMG-urile destinate producției de alimente și furaje și cu produsele alimentare și furajele modificate genetic, efectuate la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției pe tot parcursul lanțului agroalimentar.

(2) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1) și privind acțiunile pe care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective. La adoptarea normelor respective se ia în considerare necesitatea asigurării unui nivel minim de controale oficiale, în vederea prevenirii practicilor care încalcă normele art. 1 alin. (2) lit. b), stabilindu-se:

1) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute privind:

a) prezența în lanțul agroalimentar a unor OMG-uri destinate producției de alimente și furaje și a produselor alimentare și furajelor modificate genetic care nu au fost autorizate în conformitate cu Legea nr.152/2022 cu privire la reglementarea și controlul organismelor modificate genetic;

b) cultivarea unor OMG-uri destinate producției de alimente și furaje și aplicarea corectă a planului de monitorizare menționat la art. 14 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 152/2022 cu privire la reglementarea și controlul organismelor modificate genetic;

2) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 și 95.

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1), luând în considerare necesitatea asigurării unui nivel minim de controale oficiale în vederea prevenirii practicilor care încalcă normele privind frecvențele minime uniforme ale controalelor respective, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute privind:

a) prezența în lanțul agroalimentar a unor OMG-uri destinate producției de alimente și furaje și a produselor alimentare și furajelor modificate genetic care nu au fost autorizate în conformitate cu Legea nr. 152/2022 cu privire la reglementarea și controlul organismelor modificate genetic;

b) cultivarea unor OMG-uri destinate producției de alimente și furaje și aplicarea corectă a planului de monitorizare menționat la art. 14 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 152/2022 cu privire la reglementarea și controlul organismelor modificate genetic.

Articolul 23. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în legătură cu produsele fitosanitare

(1) Controalele oficiale efectuate în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit.h) din prezenta lege includ controalele oficiale privind substanțele active, agenții fitoprotectori, agenții sinergici, coformulanții și adjuvanții, în conformitate cu Legea nr.403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și pentru modificarea

unor acte normative.

(2) În scopul stabilirii frecvenței controalelor oficiale bazate pe riscurile menționate la alin. (1), autoritatea competentă ia în considerare și următoarele:

a) rezultatele activităților de monitorizare relevante, inclusiv cele privind reziduurile de produse fitosanitare, efectuate în sensul Regulamentului sanitar privind limitele maxime admise de reziduuri ale produselor fitosanitare din sau de pe produse alimentare și hrană de origine vegetală și animală pentru animale, aprobat de Guvern;

b) informațiile privind produsele fitosanitare neautorizate, inclusiv comerțul ilegal cu produsele respective, și indicatorii de risc în baza analizei notificărilor de import al produselor fitosanitare care constau din produsele chimice menționate în „Registrul produselor chimice plasate pe piața Republicii Moldova” - SIA „REPC”, conform Legii nr.277/2018 privind substanțele chimice; și

c) informațiile privind intoxicațiile legate de produsele fitosanitare, inclusiv informațiile disponibile în conformitate cu Legea nr. 403/2023 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și pentru modificarea unor acte normative, precum și informațiile referitoare la situațiile de urgență privind sănătatea, puse la dispoziție de către Agenția Națională pentru Sănătatea Publică.

(3) Guvernul aprobă norme pentru efectuarea controalelor oficiale menționate la alin. (1). Aceste norme stabilesc:

a) cerințele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale respective pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care le-ar putea prezenta produsele fitosanitare, privind fabricarea, introducerea pe piață, intrarea în țară, etichetarea, ambalarea, transportul, depozitarea și utilizarea produselor fitosanitare, cu scopul de a asigura utilizarea sigură și sustenabilă a acestora și de a combate comerțul ilegal cu acestea; și

b) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 și 95.

(4) Guvernul adoptă norme detaliate pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale în legătură cu produsele menționate la alin. (1) privind:

a) frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, în cazul în care este necesar un nivel minim de control oficial pentru a răspunde pericolelor și riscurilor uniforme recunoscute pe care le-ar putea prezenta produsele fitosanitare, privind fabricarea, introducerea pe piață, intrarea în țară, etichetarea, ambalarea, transportul, depozitarea și utilizarea produselor fitosanitare, cu scopul de a asigura utilizarea sigură și sustenabilă a acestora și de a combate comerțul ilegal cu acestea;

b) colectarea de informații, monitorizarea și raportarea cu privire la suspiciunile de otrăvire cauzate de produsele fitosanitare;

c) colectarea de informații, monitorizarea și raportarea cu privire la produsele

fitosanitare neautorizate, inclusiv comerțul ilegal cu acestea.

Articolul 24. Normele specifice privind controalele

oficiale și alte activități oficiale pentru

producția ecologică și etichetarea

produselor ecologice

Autoritatea competentă aprobă norme care să prevadă modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. i), privind:

a) cerințele specifice și conținutul suplimentar celor prevăzute la art. 79 pentru pregătirea părților relevante ale PNMAC prevăzut la art.78 alin.(1), precum și conținutul specific suplimentar al raportului prevăzut la art. 81 alin. (1);

b) schimbul de informații între autoritățile competente și organismele delegate referitoare la cazurile de neconformitate sau la probabilitatea unor cazuri de neconformitate;

c) metodele care trebuie utilizate pentru prelevarea de probe și efectuarea analizelor și testelor de laborator, cu excepția normelor care presupun stabilirea unor praguri.

Articolul 25. Normele specifice privind controalele

oficiale și alte activități oficiale

efectuate de către autoritatea

competentă în legătură cu denumirile

de origine protejată, indicațiile

geografice protejate și specialitățile

tradiționale garantate

(1) În cazul în care autoritatea competentă a delegat competența de luare a deciziilor privind autorizarea utilizării denumirii înregistrate a unui produs, menționată la art. 1 alin. (2) lit. j), aceasta poate aplica următoarele măsuri:

a) impunerea unor controale oficiale sistematice sau intensificate privind anumite activități ale operatorului;

b) impunerea unei frecvențe sporite a controalelor efectuate de operator;

c) impunerea modificării etichetei pentru a asigura conformitatea cu specificațiile produsului și cu normele art. 1 alin. (2) lit. j).

(2) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. j). Aceste norme stabilesc:

a) cerințele, metodele și tehnicile menționate la art. 12 și 14 pentru controalele oficiale efectuate în vederea verificării conformității cu specificațiile produsului și cu cerințele de etichetare;

b) metodele și tehnicile specifice menționate la art.14 pentru efectuarea controalelor oficiale menite să asigure trasabilitatea bunurilor și a animalelor care cad sub incidența normelor art. 1 alin. (2) lit. j), la fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției, precum și să furnizeze garanții cu privire la respectarea acestor norme;

c) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre acțiunile și măsurile menționate la art. 95 alin. (1) și (2).

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea modalităților practice uniforme la efectuarea controalelor oficiale în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. j) privind:

a) schimbul de informații între autoritățile competente și organismele delegate referitoare la cazurile de neconformitate sau la probabilitatea unor cazuri de neconformitate; și

b) obligațiile specifice de raportare care revin organismelor delegate.

Articolul 26. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind acțiunile întreprinse

de către autoritatea competentă

în cazul unor riscuri nou-identificate

în legătură cu produsele alimentare

și furajele

(1) Guvernul adoptă norme pentru efectuarea controalelor oficiale privind anumite categorii de produse alimentare sau de furaje în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. a)–e) și privind acțiunile care trebuie să le întreprindă autoritatea competentă în urma controalelor oficiale respective. Aceste norme abordează riscurile nou-identificate pe care le pot prezenta produsele alimentare sau furajele asupra sănătății umane sau asupra sănătății animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, ori asupra mediului, sau orice astfel de riscuri care apar din noile modele de producție sau de consum de produse alimentare sau furaje și care nu pot fi abordate în mod eficient în lipsa unor astfel de norme comune. Normele respective stabilesc:

a) cerințele specifice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice care există în legătură cu fiecare categorie de

produse alimentare și de furaje și cu procedeele la care sunt supuse; și

b) situațiile în care autoritatea competentă trebuie să întreprindă, în anumite cazuri de neconformitate, una sau mai multe dintre măsurile menționate la art. 94 alin. (2) și art. 95 alin. (2).

(2) Autoritatea competentă aprobă norme care să prevadă modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale privind anumite categorii de produse alimentare sau de furaje în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. a)–e), pentru a aborda riscurile nou-identificate pe care le pot prezenta produsele alimentare sau furajele asupra sănătății umane sau asupra sănătății animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, ori asupra mediului, sau orice astfel de riscuri care apar din noile modele de producție sau de consum de produse alimentare sau furaje și care nu pot fi abordate în mod eficient în lipsa unor astfel de norme comune privind frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale respective, în cazul în care este necesar un nivel minim de controale oficiale pentru a răspunde pericolelor și riscurilor specifice care există în legătură cu fiecare categorie de produse alimentare și de furaje și cu procedeele la care sunt supuse.

Capitolul III

DELEGAREA ANUMITOR ATRIBUȚII

DE CONTROL OFICIAL

Articolul 27. Delegarea de către autoritățile

competente a anumitor atribuții

de control oficial

(1) Autoritatea administrativă în domeniul agriculturii sau, după caz, autoritatea competentă poate delega anumite atribuții de control oficial unui sau mai multor organisme delegate, în condițiile art. 28. Autoritatea administrativă în domeniul agriculturii sau autoritatea competentă trebuie să asigure că organismul delegat căruia îi deleagă anumite atribuții deține competențele necesare pentru exercitarea efectivă a atribuțiilor respective.

(2) În cazul în care, în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. i), autoritatea administrativă în domeniul agriculturii deleagă anumite atribuții de control oficial unui sau mai multor organisme delegate, autoritatea în cauză trebuie să asigure recunoașterea și supravegherea organismelor respective.

Articolul 28. Condițiile de delegare a anumitor

atribuții de control oficial către

organisme delegate

Delegarea anumitor atribuții de control oficial către organisme delegate, menționată la art. 27 alin. (1), se efectuează în formă scrisă și cu respectarea următoarelor condiții:

1) delegarea conține o descriere exactă a atribuțiilor de control oficial pe care organismul delegat le poate exercita și a condițiilor în care acesta poate îndeplini atribuțiile respective;

2) organismul delegat:

a) efectuează expertize și deține echipamentele și infrastructura, necesare pentru a exercita atribuțiile de control oficial care i-au fost delegate;

b) dispune de un număr suficient de angajați care să dețină calificările și experiența corespunzătoare;

c) este imparțial și nu se află în nicio situație de conflict de interese și, în special, nu se află într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei sale profesionale în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor de control oficial care i-au fost delegate;

d) activează și este acreditat în conformitate cu standarde relevante atribuțiilor de control oficial delegate;

e) dispune de competențe suficiente pentru a exercita atribuțiile de control oficial care i-au fost delegate; și

3) organismul delegat dispune de sisteme care să asigure coordonarea eficientă și eficace între autoritățile competente de delegare și organismul delegat.

Articolul 29. Condițiile de delegare a anumitor atribuții

în legătură cu alte activități oficiale

(1) Autoritățile competente pot delega anumite atribuții în legătură cu alte activități oficiale unui sau mai multor organisme delegate, cu respectarea următoarelor condiții:

a) normele art. 1 alin. (2) nu interzic delegarea respectivă; și

b) condițiile menționate la art. 28 sunt îndeplinite, cu excepția celor stabilite la pct. 2) lit. d).

(2) Autoritățile competente nu pot delega organismelor delegate competența de luare a deciziilor cu privire la atribuțiile prevăzute la art. 95 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (3).

Articolul 30. Obligațiile organismelor delegate

Organismele delegate cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial, în conformitate cu art. 27 alin. (1), sau anumite atribuții în legătură cu alte activități oficiale, în conformitate cu art. 29:

a) notifică autoritățile competente de delegare, în mod regulat și la solicitarea acestora, cu privire la rezultatele controalelor oficiale și ale altor activități oficiale pe care le efectuează;

b) informează neîntârziat autoritățile competente de delegare în cazurile în care rezultatele controalelor oficiale indică existența unui caz de neconformitate sau probabilitatea unui caz de neconformitate, dacă în acordurile specifice dintre autoritatea competentă și organismul delegat nu este prevăzut altfel; și

c) asigură autorităților competente accesul la sediile și la unitățile lor, cooperează cu acestea și acordă asistență.

Articolul 31. Obligațiile autorităților competente

de delegare

(1) Autoritatea administrativă în domeniul agriculturii sau, după caz, autoritatea competentă care a delegat anumite atribuții de control oficial unor organisme delegate, în conformitate cu art. 27 alin. (1), sau anumite atribuții în legătură cu alte activități oficiale unor organisme delegate, în conformitate cu art. 29:

1) organizează audituri sau inspecții la organismele respective, după necesitate și evitând dublarea acestora, luând în considerare toate acreditările menționate la art. 28 pct. 2) lit. d);

2) retrage fără întârziere, integral sau parțial, delegarea în cazul în care:

a) există dovezi că organismele delegate în cauză nu își exercită în mod corespunzător atribuțiile care le-au fost delegate;

b) organismul delegat nu ia măsurile corespunzătoare și în timp util în vederea remedierii deficiențelor identificate; sau

c) s-a demonstrat că a fost compromisă independența ori imparțialitatea organismului delegat.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere competenței autorității competente de a retrage delegarea pentru alte motive decât cele indicate în prezenta lege, care sunt specificate în normele corespunzătoare aprobate de Guvern.

Capitolul IV

EȘANTIONAREA, ANALIZAREA, TESTAREA

ȘI DIAGNOSTICAREA

Articolul 32. Metodele utilizate pentru eșantionare,

analizare, testare și diagnosticare

(1) Metodele utilizate pentru eșantionare și efectuarea analizelor, testelor și a diagnosticelor de laborator în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale respectă normele aprobate de autoritatea competentă, care stabilesc metodele respective sau criteriile de performanță pentru aceste metode.

(2) În lipsa unor norme aprobate de autoritatea competentă dintre cele menționate la alin. (1) și în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale, laboratoarele oficiale utilizează una dintre următoarele metode, în funcție de necesitățile lor specifice de analizare, testare și diagnosticare:

- a) metoda de confirmare sau de referință, care se utilizează în cazul unei dispute;
- b) utilizarea criteriilor de performanță, a parametrilor de analiză, a incertitudinii măsurării și a procedurilor pentru validarea metodelor prevăzute la lit. a);
- c) aplicarea regulilor privind interpretarea rezultatelor.

(3) Autoritatea competentă este responsabilă de stabilirea unor proceduri adecvate care ar garanta dreptul operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar ale căror produse fac obiectul prelevării de probe și al analizei să solicite o expertiză suplimentară, fără a aduce atingere obligației autorității competente de a lua măsuri corespunzătoare în caz de urgență.

(4) Metodele utilizate pentru efectuarea analizelor de laborator sunt caracterizate, în măsura posibilului, prin criteriile relevante stabilite în anexa nr. 2.

(5) Eșantioanele se prelevează, se manipulează și se etichetează astfel încât să fie asigurată validitatea juridică, științifică și tehnică a acestora.

(6) În cazul în care, la nivel național, nu există expertiza, echipamentele, infrastructura și personalul necesar în vederea efectuării de analize, teste sau diagnostice de laborator, autoritatea competentă poate apela la laboratoarele sau centrele de diagnosticare din străinătate pentru contractarea serviciilor.

(7) Autoritatea competentă aprobă norme referitoare la:

- a) metodele care trebuie utilizate pentru prelevarea de probe și pentru efectuarea analizelor, testelor și a diagnosticelor de laborator;
- b) criteriile de performanță, parametrii de analizare, testare sau diagnosticare, incertitudinea măsurării și procedurile pentru validarea metodelor respective;
- c) interpretarea rezultatelor analizelor, ale testelor și ale diagnosticelor.

Articolul 33. A doua expertiză

(1) Autoritatea competentă asigură operatorilor ale căror animale sau bunuri fac obiectul prelevării de probe, analizării, testării sau diagnosticării în contextul controalelor oficiale dreptul la o a doua expertiză pe cheltuiala operatorului.

Dreptul la o a doua expertiză permite operatorului să solicite examinarea documentelor privind prelevarea de probe, analizarea, testarea sau diagnosticarea de către un alt expert recunoscut și calificat corespunzător.

(2) În cazul în care este relevant și posibil din punct de vedere tehnic, luându-se în

considerare, în special, prevalența și distribuția pericolului la animale sau bunuri, perisabilitatea eșantioanelor sau a bunurilor și cantitatea substratului disponibil, autoritățile competente:

a) la prelevarea de probe și la cererea operatorului, se asigură că se prelevează o cantitate suficientă pentru a permite o a doua expertiză și pentru revizuirea menționată la alin. (3), dacă se dovedește necesară; sau

b) în cazul în care prelevarea unei cantități suficiente, astfel cum se menționează la lit. a), nu este posibilă, notifică operatorul cu privire la aceasta.

Prezentul alineat nu se aplică la evaluarea prezenței organismelor dăunătoare de carantină la plante, la produsele vegetale sau la alte obiecte în vederea verificării respectării normelor art. 1 alin. (2) lit. g).

(3) În cazul în care există un litigiu între autoritatea competentă și operatori, în baza celei de-a doua expertize, menționată la alin. (1), operatorii respectivi pot solicita, pe cheltuielile lor, examinarea documentelor privind analizarea, testarea sau diagnosticarea inițială și, după caz, efectuarea unei alte analize, unui alt test sau diagnostic de către un alt laborator oficial.

(4) Solicitarea de către operator a unei a doua expertize în temeiul alin. (1) nu aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri corespunzătoare în vederea eliminării sau limitării riscurilor pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor și a plantelor sau pentru bunăstarea animalelor ori, în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 1 alin. (2).

Articolul 34. Prelevarea de eșantioane de la animale

și bunuri oferite spre vânzare prin

mijloacele de comunicare la distanță

(1) În cazul animalelor și al bunurilor oferite spre vânzare prin mijloacele de comunicare la distanță, eșantioanele comandate de la operatori de către autoritatea competentă fără a se identifica pot fi utilizate în scopul controlului oficial.

(2) În momentul în care autoritatea competentă intră în posesia eșantioanelor, aceasta ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că operatorii de la care au fost comandate eșantioanele respective, în conformitate cu alin. (1):

a) sunt informați cu privire la faptul că aceste eșantioane au fost prelevate în cadrul unui control oficial și, după caz, sunt analizate sau testate în scopul controlului respectiv; și

b) în cazul în care eșantioanele sunt analizate sau testate, sunt informați cu privire la faptul că au dreptul la o a doua expertiză, în conformitate cu art. 33 alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică organismelor delegate cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial.

Articolul 35. Desemnarea laboratoarelor oficiale

(1) Autoritatea competentă desemnează laboratoarele oficiale care pot efectua analiza probelor prelevate în cadrul controalelor oficiale.

(2) Autoritatea competentă poate desemna doar laboratoare care funcționează și sunt evaluate și acreditate de către organismele naționale de acreditare, semnatare a Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA MLA).

(3) Desemnarea unui laborator oficial se efectuează în formă scrisă și include descrierea detaliată:

a) a sarcinilor pe care laboratorul trebuie să le îndeplinească în calitate de laborator oficial;

b) a condițiilor în care laboratorul desfășoară activitățile menționate la lit. a); și

c) a sistemelor necesare în vederea asigurării unei coordonări și colaborări eficiente și eficace între laborator și autoritățile competente.

(4) Autoritatea competentă poate desemna drept laborator oficial doar un laborator care:

a) efectuează expertize și deține echipamentele și infrastructura necesare pentru a efectua analize, teste sau diagnostice pe eșantioane;

b) dispune de un număr suficient de angajați care să dețină calificările și experiența corespunzătoare;

c) garantează că atribuțiile care i-au fost delegate, conform alin. (1) sunt îndeplinite imparțial și că nu se află în nicio situație de conflict de interese în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor sale în calitate de laborator oficial;

d) poate furniza în timp util rezultatele analizelor, testelor sau diagnosticelor efectuate pe eșantioanele prelevate în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale; și

e) funcționează în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17025:2018 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” și este acreditat de către organismul național de acreditare.

(5) Obiectul acreditării unui laborator oficial, conform alin. (4) lit. e):

a) include metodele de analizare, testare sau diagnosticare de laborator care trebuie să fie utilizate de către laborator pentru analize, teste sau diagnostice atunci când funcționează în calitate de laborator oficial;

b) poate cuprinde una sau mai multe metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator sau grupuri de metode;

c) poate fi definit în mod flexibil, care să permită includerea în obiectul acreditării a unor versiuni modificate ale metodelor utilizate de către laboratorul oficial, în cazul în care acreditarea a fost acordată, sau a unor metode noi, suplimentar metodelor respective, pe baza validării proprii a laboratorului, fără o evaluare specifică efectuată de către organismul național de acreditare înainte de utilizarea metodelor modificate sau noi în cauză.

(6) În cazul în care laboratorul oficial desemnat din Republica Moldova nu efectuează expertize și nu deține echipamentele, infrastructura și personalul, necesare în vederea efectuării de analize, teste sau diagnostice de laborator noi sau neobișnuite, autoritatea competentă poate solicita altui laborator sau centru de diagnosticare din Republica Moldova sau din alte țări să efectueze analizele, testele și diagnosticele respective.

Articolul 36. Obligațiile laboratoarelor oficiale

(1) În cazul în care rezultatele unei analize, ale unui test sau ale unei diagnostice efectuate pe eșantioane prelevate în cadrul controalelor oficiale sau al altor activități oficiale indică un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, sau indică probabilitatea unui caz de neconformitate, laboratoarele oficiale informează neîntârziat autoritatea competentă care le-au desemnat pentru a efectua analizele, testele sau diagnosticele respective și, după caz, organisme delegat căroră le-au fost delegate atribuții. În acordurile specifice dintre autoritățile competente, organisme delegat căroră le-au fost delegate atribuții și laboratoarele oficiale poate fi specificat faptul că această informație nu trebuie furnizată imediat.

(2) La cererea laboratorului de referință, laboratoarele oficiale iau parte la efectuarea de teste comparative între laboratoare sau la teste de competență care sunt organizate pentru analizele, testele sau diagnosticele pe care le efectuează în calitate de laboratoare oficiale.

(3) La cererea autorităților competente, laboratoarele oficiale pun la dispoziția publicului denumirile metodelor utilizate pentru analizele, testele sau diagnosticele efectuate în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale.

(4) La cererea autorităților competente, laboratoarele oficiale indică, împreună cu rezultatele, metodele utilizate pentru fiecare analiză, test sau diagnostic efectuat în cadrul controalelor oficiale și al altor activități oficiale.

Articolul 37. Auditul laboratoarelor oficiale

(1) Autoritatea competentă organizează auditul laboratoarelor oficiale pe care le-a desemnat în conformitate cu art. 35 alin. (2), periodic și ori de câte ori consideră că este necesar un audit, cu excepția cazului în care consideră că un astfel de audit este redundant, dacă se ia în considerare evaluarea acreditării menționate la art. 35 alin. (4) lit. e).

(2) Autoritatea competentă retrage imediat desemnarea unui laborator oficial, fie integral, fie doar pentru anumite sarcini, în cazul în care acesta nu reușește să ia măsuri de remediere, ca urmare a rezultatelor unui audit prevăzut la alin. (1), care relevă una dintre următoarele situații:

- a) laboratorul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 35 alin. (4) și (5);
- b) laboratorul nu îndeplinește obligațiile prevăzute la art. 36;
- c) în cadrul testelor comparative între laboratoare, prevăzute la art. 36 alin. (2), s-a stabilit că laboratorul nu este performant.

Articolul 38. Derogări de la condiția de acreditare

obligatorie pentru anumite laboratoare

oficiale

(1) Prin derogare de la art. 35 alin. (4) lit. e), autoritatea competentă poate desemna drept laboratoare oficiale, indiferent dacă îndeplinesc sau nu condiția prevăzută la litera menționată:

1) laboratoarele:

- a) a căror activitate unică constă în depistarea prezenței *Trichinella* în carne;
- b) care utilizează exclusiv metodele pentru depistarea prezenței *Trichinella*, menționate în Regulamentul sanitar-veterinar cu privire la stabilirea normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de *Trichinella* în carne, aprobat de Guvern;
- c) care efectuează testele pentru depistarea prezenței *Trichinella* sub supravegherea autorităților competente sau a unui laborator oficial desemnat în conformitate cu art. 35 alin. (2) și care este acreditat în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17025:2018 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” pentru utilizarea metodelor menționate la lit. b); și
- d) care participă în mod regulat, având rezultate satisfăcătoare, la testele comparative între laboratoare sau la testele de competență organizate de laboratoarele naționale de referință pentru utilizarea metodelor menționate la lit. b);

2) laboratoarele care efectuează analize, teste și diagnostice exclusiv în cadrul altor activități oficiale, cu condiția ca acestea:

- a) să utilizeze exclusiv metodele de analizare, testare și diagnosticare de laborator, menționate la art. 32 alin. (1) și alin. (2) lit. a) sau b);
- b) să efectueze analize, teste și diagnostice sub supravegherea autorităților competente sau a laboratoarelor naționale de referință pentru metodele pe care le utilizează;
- c) să participe în mod regulat, având rezultate satisfăcătoare, la testele comparative între laboratoare sau la testele de competență organizate de laboratoarele naționale de referință pentru metodele pe care le utilizează; și
- d) să dețină un sistem de asigurare a calității în vederea obținerii unor rezultate

solide și fiabile prin metodele de analizare, testare și diagnosticare de laborator utilizate.

(2) În cazul în care metodele utilizate de către laboratoarele menționate la alin. (1) pct. 2) necesită confirmarea rezultatului analizei, testului sau diagnosticului de laborator, analizarea, testarea sau diagnosticarea de laborator privind confirmarea rezultatului respectiv este efectuată de către un laborator oficial care îndeplinește cerințele menționate la art. 35 alin. (4) lit. e).

Articolul 39. Competența adoptării derogărilor

de la condiția de acreditare obligatorie

a tuturor metodelor de analizare,

testare și diagnosticare de laborator

utilizate de laboratoarele oficiale

Guvernul stabilește cazurile și condițiile în care autoritățile competente pot desemna drept laboratoare oficiale, în conformitate cu art. 35 alin.(2), laboratoarele care nu îndeplinesc condițiile menționate la art. 35 alin. (4) lit. e) privind toate metodele pe care le utilizează în cadrul controalelor oficiale sau altor activități oficiale, cu condiția ca laboratoarele respective să respecte următoarele condiții:

a) să funcționeze și să fie acreditate în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17025:2018 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” pentru utilizarea unei sau mai multor metode care sunt similare și reprezentative pentru celelalte metode pe care le utilizează; și

b) să utilizeze, în mod regulat și semnificativ, metode pentru care au obținut acreditarea menționată la lit. a), exceptând, în ceea ce privește domeniul reglementat de art. 1 alin. (2) lit. g), cazul în care nu există o metodă validată dintre cele menționate la art. 32 alin. (1) și (2) pentru detectarea organismelor dăunătoare plantelor.

Articolul 40. Derogări temporare de la condiția

de acreditare obligatorie a laboratoa-

relor oficiale

(1) Prin derogare de la art. 35 alin.(5) lit. a), autoritatea competentă poate desemna temporar drept laborator oficial un laborator oficial existent, în conformitate cu art. 35 alin. (1), pentru utilizarea unei metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator pentru care acesta nu a obținut acreditarea menționată la art. 35 alin. (4) lit. e) în cazul în care:

a) utilizarea metodei respective este nou-impusă de actele normative;

b) modificările aduse unei metode utilizate necesită o nouă acreditare sau necesită extinderea obiectului acreditării obținute de către laboratorul oficial; sau

c) necesitatea de utilizare a metodei apare în urma unei situații de urgență sau în urma unui risc emergent pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(2) Desemnarea temporară menționată la alin. (1) este condiționată de îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) laboratorul oficial este acreditat în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17025:2018 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” pentru utilizarea unei metode similare celei care nu este inclusă în obiectul acreditării laboratorului respectiv;

b) laboratorul oficial dispune de un sistem de asigurare a calității în vederea obținerii unor rezultate solide și fiabile prin utilizarea metodei care nu este inclusă în obiectul acreditării existente;

c) analizele, testele și diagnosticele sunt efectuate sub supravegherea autorităților competente sau a laboratoarelor naționale de referință pentru metoda în cauză.

(3) Desemnarea temporară prevăzută la alin. (1) nu poate depăși un an. Desemnarea respectivă poate fi reînnoită o singură dată pentru o perioadă suplimentară de un an.

(4) Laboratoarele oficiale desemnate în conformitate cu alin. (1) sunt amplasate pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul V

CONTROALELE OFICIALE PRIVIND ANIMALELE

ȘI BUNURILE CARE INTRĂ ÎN ȚARĂ

Articolul 41. Controalele oficiale privind animalele

și bunurile care intră în țară

Controalele oficiale privind animalele și bunurile care intră în țară sunt organizate în funcție de riscuri. În ceea ce privește animalele și bunurile menționate la art. 45 și 46, controalele oficiale se efectuează în conformitate cu art. 45-58.

Secțiunea 1

Animalele și bunurile care nu sunt supuse

controalelor oficiale la posturile de control

la frontieră

Articolul 42. Controale oficiale privind animalele

și bunurile care nu sunt supuse

controalelor oficiale la posturile

de control la frontieră

(1) Pentru a asigura respectarea normelor art.1 alin. (2), autoritatea competentă efectuează controale oficiale periodic și cu o frecvență corespunzătoare, în funcție de riscuri, privind animalele și bunurile care intră în țară și față de care nu se aplică prevederile art. 45 și 46.

(2) Pentru animalele și bunurile menționate la alin. (1), frecvența corespunzătoare a controalelor oficiale se determină luându-se în considerare:

1) riscurile pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, asociate cu diferite tipuri de animale și bunuri;

2) informațiile care indică probabilitatea inducerii în eroare a consumatorilor, în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, durabilitatea, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau de producție a bunurilor;

3) istoricul privind conformitatea cu cerințele stabilite în normele art. 1 alin. (2), aplicabile animalelor sau bunurilor în cauză:

a) ale țării și ale unității de origine sau ale locului de producție, după caz;

b) ale exportatorului;

c) ale operatorului responsabil de transport;

4) controalele care au fost efectuate asupra animalelor și a bunurilor în cauză; și

5) garanțiile oferite de către autoritatea competentă din țara de origine cu privire la conformitatea animalelor și a bunurilor cu cerințele stabilite în normele art. 1 alin. (2) sau cu cerințele recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea.

(3) Controalele oficiale prevăzute la alin. (1) se efectuează într-un loc corespunzător pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, care poate fi:

a) punctul de intrare la frontieră;

b) postul de control la frontieră;

c) depozitele și sediile operatorului responsabil de transport;

d) locul de destinație.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (3), autoritatea competentă de la posturile de control la frontieră efectuează controale oficiale, ori de câte ori are motive să creadă că intrarea acestora în țară poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește

OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, inclusiv:

- a) mijloacelor de transport, chiar dacă sunt goale; și
- b) ambalajelor, inclusiv paleții.

(5) Autoritatea competentă poate efectua controale oficiale privind bunurile care fac obiectul unuia dintre regimurile vamale, definit în Codul vamal.

Articolul 43. Tipuri de controale oficiale privind

animalele și bunurile care nu sunt

supuse controalelor oficiale la

posturile de control la frontieră

(1) Controalele oficiale efectuate în conformitate cu art. 42 alin. (1) includ:

a) în toate cazurile, un control documentar; și

b) controalele de identitate și controalele fizice, în funcție de riscul pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(2) Autoritatea competentă efectuează controalele fizice menționate la alin. (1) lit. b) în condiții adecvate, care permit o desfășurare corespunzătoare a investigațiilor.

(3) În cazul în care controalele documentare, de identitate sau fizice menționate la alin. (1) din prezentul articol indică faptul că animalele și bunurile nu sunt conforme cu normele art. 1 alin. (2), se aplică art. 60 alin. (1), (4) și (9), art. 61-63, art. 64 alin. (1) și (2), art. 65, 94 și 95.

(4) Autoritatea competentă aprobă norme privind cazurile și condițiile în care poate solicita operatorilor să notifice sosirea anumitor bunuri care intră în țară.

Articolul 44. Eșantioanele prelevate de la animalele

și bunurile care nu sunt supuse

controalelor oficiale la posturile

de control la frontieră

(1) În cazul prelevării de eșantioane de la animale și bunuri, fără a aduce atingere art. 32-40, autoritățile competente:

a) informează operatorii respectivi și, după caz, Serviciul Vamal; și

b) decid dacă animalele sau bunurile trebuie să fie reținute până la aflarea rezultatelor analizelor, testelor sau diagnosticelor efectuate ori decid dacă acestea pot fi

eliberate cu condiția asigurării trasabilității animalelor sau a bunurilor.

(2) Autoritatea competentă stabilește:

a) procedurile necesare în vederea asigurării trasabilității animalelor sau a bunurilor menționate la alin. (1) lit. b); și

b) documentele care trebuie să însoțească animalele sau bunurile menționate la alin. (1), în cazul în care au fost prelevate eșantioane.

Secțiunea a 2-a

Controalele oficiale efectuate la posturile de control

la frontieră privind animalele și bunurile

Articolul 45. Animalele și bunurile supuse controalelor

oficiale la posturile de control la

frontieră

(1) Pentru a asigura respectarea normelor art.1 alin. (2), autoritatea competentă efectuează controale oficiale la postul de control la frontieră pentru fiecare transport de animale și bunuri care intră în țară din următoarele categorii:

a) animale;

b) produse de origine animală, produse germinale, subproduse de origine animală, fân și paie, precum și produse alimentare care conțin atât produse de origine vegetală, cât și produse prelucrate de origine animală (produse compuse);

c) plante, produse vegetale și alte obiecte astfel cum sunt specificate în listele stabilite de Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor;

d) bunuri din anumite țări pentru care autoritatea competentă a decis, prin actele de punere în aplicare menționate la alin. (2) lit. b) din prezentul articol, că este necesară o măsură care să prevadă obligația de intensificare temporară a controalelor oficiale la intrarea acestora în Republica Moldova din cauza unui risc cunoscut sau emergent ori din cauza prezenței dovezilor că ar putea exista o neconformitate gravă cu normele art. 1 alin. (2);

e) animale și bunuri care fac obiectul unei măsuri de urgență legate de sănătatea animalelor sau sănătatea publică, prevăzută la art. 28 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, de legea privind sănătatea animală și de Legea nr. 422/2023 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, sau care fac obiectul restricțiilor specifice împotriva anumitor organisme dăunătoare de carantină ce prevăd obligația de a supune transporturile de astfel de animale sau bunuri, identificate prin codurile acestora din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr.

172/2014, unor controale oficiale la intrarea acestora în Republica Moldova;

f) animale și bunuri ale căror condiții sau măsuri de intrare în Republica Moldova au fost stabilite prin actele adoptate în conformitate cu art. 85 sau 86 ori cu normele art. 1 alin. (2), care prevăd obligația de constatare a respectării condițiilor sau măsurilor respective la intrarea animalelor sau a bunurilor în țară.

(2) Autoritatea competentă întocmește și aprobă prin ordin:

a) listele în care sunt incluse toate animalele și bunurile menționate la alin. (1) lit. a) și b), cu indicarea codurilor acestora din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr.172/2014; și

b) lista în care sunt incluse toate bunurile din categoria menționată la alin. (1) lit. d), cu indicarea codurilor acestora din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, și actualizând-o, după caz, cu privire la riscurile menționate la litera respectivă.

(3) Autoritatea competentă aprobă, prin ordin, modificările categoriilor de transporturi menționate la alin. (1) în vederea includerii produselor compuse, a fânului și a paielor, precum și a altor produse strict limitate la produsele care prezintă un risc nou-identificat sau un risc sporit semnificativ pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(4) În lipsa altor prevederi care stabilesc măsurile sau condițiile menționate la alin. (1) lit. d), e) și f), prevederile prezentului articol se aplică și transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la alin. (1) lit. a), b) și c), dacă acestea sunt de natură necomercială.

(5) Operatorii responsabili de transport se asigură că animalele și bunurile din categoriile menționate la alin. (1) sunt prezentate pentru controalele oficiale la postul de control la frontieră menționat.

(6) Ordinul autorității competente, menționat la alin. (2) și (3), este publicat pe pagina web oficială a autorității și în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Articolul 46. Animalele și bunurile exceptate

de la efectuarea controalelor oficiale

la posturile de control la frontieră

Autoritatea competentă aprobă normele prin care se stabilesc cazurile și condițiile în care următoarele categorii de animale și bunuri sunt exceptate de la aplicarea art. 45 și în care o astfel de exceptare este justificată:

a) bunurile trimise ca eșantioane comerciale sau ca articole de prezentare pentru expoziții, care nu sunt destinate introducerii pe piață;

b) animalele și bunurile destinate scopurilor științifice;

c) bunurile aflate la bordul mijloacelor de transport care operează la nivel internațional, care nu sunt descărcate și care sunt destinate consumului echipajului și al pasagerilor;

d) bunurile care fac parte din bagajul personal al călătorilor și care sunt destinate uzului sau consumului personal;

e) transporturile mici de bunuri expediate către persoane fizice, care nu sunt destinate introducerii pe piață;

f) animalele de companie, astfel cum sunt definite în legea privind sănătatea animală;

g) bunurile care au fost supuse unui tratament special și care nu depășesc cantitățile stabilite în actele normative din domeniu;

h) categoriile de animale sau bunuri care prezintă un risc scăzut sau nu prezintă niciun risc specific și pentru care, prin urmare, nu sunt necesare controale oficiale la posturile de control la frontieră.

Articolul 47. Controalele oficiale efectuate la posturile

de control la frontieră

(1) În scopul verificării conformității cu cerințele aplicabile stabilite în normele art. 1 alin. (2), autoritatea competentă efectuează controale oficiale privind transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) la sosirea transportului la postul de control la frontieră. Controalele respective includ controalele documentare, de identitate și fizice.

(2) Controalele fizice se efectuează cu privire la:

a) animalele, cu excepția animalelor acvatice, sau carnea și organele comestibile, de către medicul veterinar oficial, care poate fi asistat de personal format în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul alin. (5) în chestiuni veterinare și desemnat de autoritatea competentă în acest scop;

b) animalele acvatice, produsele de origine animală, cu excepția celor menționate la lit. a), materialele germinative sau subprodusele de origine animală, de către medicul veterinar oficial sau de către personalul format în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul alin. (5) și desemnat de autoritatea competentă în acest scop;

c) plantele, produsele vegetale și alte obiecte, de către inspectorul fitosanitar oficial.

(3) Autoritatea competentă de la posturile de control la frontieră efectuează controalele oficiale în mod sistematic asupra animalelor transportate și asupra mijloacelor de transport în vederea verificării conformității cu cerințele privind bunăstarea animalelor stabilite în normele art. 1 alin. (2). Autoritatea competentă pune în aplicare măsurile de acordare a priorității controalelor oficiale asupra animalelor transportate și de reducere a întârzierilor în efectuarea controalelor respective.

(4) Autoritatea competentă aprobă norme care să prevadă modalități practice de prezentare a transporturilor de animale și bunuri, din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), norme privind unitățile de transport sau subunitățile, care pot constitui un lot individual, și numărul maxim de astfel de unități de transport sau subunități în cadrul fiecărui lot, luându-se în considerare necesitatea de a asigura rapiditatea și eficiența manipulării transporturilor și a efectuării de către autoritatea competentă a controalelor oficiale și, după caz, standardele internaționale.

(5) Autoritatea competentă aprobă norme sau cerințe specifice de formare pentru personalul menționat la alin. (2), în vederea efectuării controalelor fizice la posturile de control la frontieră.

Articolul 48. Certificatele și documentele de însoțire

a transporturilor și a transporturilor

divizate

(1) Certificatele sau documentele oficiale originale ori certificatele sau documentele electronice echivalente care, în conformitate cu normele art. 1 alin. (2), trebuie să însoțească transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) sunt prezentate autorităților competente de la postul de control la frontieră și sunt păstrate de către autoritățile respective, cu excepția cazului în care normele art. 1 alin. (2) prevăd altfel.

(2) Autoritatea competentă de la postul de control la frontieră eliberează operatorului responsabil de transport un document legalizat sau copia, în formă electronică, de pe certificatele sau documentele oficiale menționate la alin. (1) ori, în cazul unui transport divizat, documentele autentificate individual sau copiile, în formă electronică, de pe certificatele sau documentele respective.

(3) Transporturile nu vor fi divizate până la efectuarea controalelor oficiale și finalizarea documentului sanitar comun de intrare (în continuare – DSCI), menționat la art. 54 și 55.

(4) Guvernul adoptă normele cu privire la stabilirea cazurilor și a condițiilor în care DSCI trebuie să însoțească transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) până la locul de destinație.

Articolul 49. Normele specifice privind controalele

oficiale efectuate la posturile de control

la frontieră

(1) Guvernul adoptă norme cu privire la stabilirea:

a) cazurilor și a condițiilor în care autoritatea competentă de la un post de control la frontieră poate autoriza continuarea transportului de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) până la locul de destinație, înainte de aflarea rezultatelor

controalelor fizice - în cazul în care controalele respective sunt necesare;

b) termenelor și a modalităților de efectuare a controalelor documentare și, după caz, a controalelor de identitate și fizice privind categoriile de animale și bunuri, prevăzute la art. 45 alin. (1), supuse controalelor oficiale și care intră în Republica Moldova pe cale maritimă sau aeriană dintr-o altă țară - în cazul în care animalele și bunurile respective sunt preluate de pe o navă sau dintr-o aeronavă și transportate sub supraveghere vamală pe o altă navă sau într-o altă aeronavă din același port sau pe același aeroport, în pregătirea continuării călătoriei (în continuare - *transporturi transbordate*);

c) cazurilor și a condițiilor în care pot fi efectuate controalele de identitate și fizice la postul de control la frontieră, altul decât cel de primă sosire în Republica Moldova, ale transporturilor transbordate și ale animalelor care sosesc pe cale aeriană sau maritimă și care rămân la bordul aceluiași mijloc de transport în vederea continuării călătoriei;

d) cazurilor și a condițiilor în care poate fi autorizat tranzitul transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), precum și a controalelor oficiale specifice care trebuie să fie efectuate la posturile de control la frontieră asupra transporturilor respective, inclusiv a cazurilor și a condițiilor de depozitare a bunurilor în depozite vamale special autorizate sau în zone libere;

e) cazurilor și a condițiilor în care se aplică derogările de la normele privind controalele de identitate și fizice în ceea ce privește transporturile transbordate și tranzitul transporturilor de bunuri, menționate la art. 45 alin. (1) lit. c).

(2) Guvernul adoptă norme cu privire la stabilirea cazurilor și a condițiilor în care se aplică derogările de la normele privind controalele documentare în ceea ce privește transporturile transbordate și tranzitul transporturilor de bunuri, menționate la art. 45 alin. (1) lit. c).

Articolul 50. Norme detaliate privind efectuarea

controalelor documentare, de identitate

și fizice

Pentru asigurarea eficienței controalelor oficiale și aplicării uniforme a art. 47-49, autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind operațiunile care urmează să fie realizate în timpul și după efectuarea controalelor documentare, de identitate și fizice, menționate la articolele respective.

Articolul 51. Controalele oficiale care nu se efectuează

la posturile de control la frontieră

(1) Guvernul adoptă norme cu privire la stabilirea cazurilor și a condițiilor:

1) privind efectuarea controalelor de identitate și fizice asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), astfel încât controalele respective să poată fi desfășurate de către autoritățile competente la alte puncte de control

decât posturile de control la frontieră, cu condiția ca respectivele puncte de control să se conformeze cerințelor art. 58 alin. (1) și ale actelor de punere în aplicare, adoptate în conformitate cu art. 58 alin. (3);

2) privind efectuarea la un alt post de control la frontieră a controalelor fizice asupra transporturilor care au fost supuse controalelor documentare și de identitate la postul de control la frontieră de primă sosire în țară;

3) privind efectuarea la un alt post de control la frontieră a controalelor de identitate și fizice asupra transporturilor care au fost supuse controalelor documentare la postul de control la frontieră;

4) în care Serviciul Vamal poate îndeplini atribuții specifice de control în următoarele privințe, în măsura în care atribuțiile respective nu intră deja în responsabilitatea autorităților respective:

a) transporturile menționate la art. 59 alin. (2);

b) bagajele personale ale pasagerilor;

c) bunurile comandate prin vânzări prin contracte la distanță, inclusiv prin telefon sau prin internet;

d) animalele de companie care îndeplinesc condițiile prevăzute în Norma sanitar-veterinară privind circulația necomercială a animalelor de companie, aprobată de Guvern;

5) privind controalele documentare asupra transporturilor de plante, de produse vegetale și de alte obiecte menționate la art. 45 alin. (1) lit. c) care pot fi efectuate la distanță față de postul de control la frontieră.

(2) În cazul posturilor de control menționate la alin. (1) pct. 4) lit. a) se aplică prevederile art. 54 alin. (3) pct. 2) și ale art. 55 alin. (2) lit. a).

Articolul 52. Frecvența controalelor documentare,

de identitate și fizice

(1) Toate transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) sunt supse controalelor documentare.

(2) Controalele de identitate și fizice se efectuează asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) cu o frecvență în funcție de riscul prezentat de fiecare animal, bun sau categorie de animale ori bunuri pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(3) Guvernul adoptă norme pentru aplicarea uniformă a frecvenței corespunzătoare menționate la alin. (2). Normele respective garantează frecvențe care sunt mai mari decât zero și determină:

1) criteriile și procedurile cu privire la stabilirea și modificarea frecvenței efectuării controalelor de identitate și fizice asupra transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) lit. a)-c), precum și la adaptarea acestora la nivelul de risc asociat categoriilor respective, luându-se în considerare:

a) informațiile colectate de către autoritatea competentă în conformitate cu art. 84 alin. (1);

b) rezultatele controalelor efectuate de către autoritatea competentă;

c) istoricul operatorilor privind respectarea normelor art. 1 alin. (2);

d) datele și informațiile colectate prin intermediul sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (Information Management System for Official Controls, în continuare - *IMSOC*), menționat la art. 89;

e) evaluările științifice disponibile; și

f) alte informații cu privire la riscurile asociate categoriilor de animale și bunuri;

2) condițiile în care statele membre ale Uniunii Europene pot mări frecvența efectuării controalelor de identitate și fizice stabilite în conformitate cu lit. a), astfel încât să se ia în considerare factorii locali de risc;

3) procedurile pentru asigurarea aplicării uniforme și în timp util a frecvenței efectuării controalelor de identitate și fizice stabilite în conformitate cu lit. a).

(4) Guvernul adoptă norme cu privire la:

a) frecvența efectuării controalelor de identitate și fizice pentru categoriile de bunuri menționate la art. 45 alin. (1) lit. d); și

b) frecvența efectuării controalelor de identitate și fizice pentru categoriile de animale și bunuri menționate la art. 45 alin. (1) lit. e) și f), dacă nu este prevăzută în actele menționate.

Articolul 53. Deciziile privind transporturile

(1) În urma efectuării controalelor oficiale, inclusiv a celor documentare și, după caz, a controalelor de identitate și fizice, autoritatea competentă ia o decizie cu privire la fiecare transport de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), indicând dacă transportul respectă sau nu normele art. 1 alin. (2) și, după caz, regimul vamal aplicabil.

(2) Deciziile privind transporturile sunt luate de către:

a) medicul veterinar oficial, în cazul în care acestea se referă la animalele, produsele de origine animală, materialele germinative sau subprodusele de origine animală; ori

b) inspectorul fitosanitar oficial, în cazul în care acestea se referă la plantele, produsele vegetale și la alte obiecte.

Articolul 54. Utilizarea documentului sanitar

comun de intrare (DSCI) de către

operator și de către autoritățile

competente

(1) Pentru fiecare transport de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), operatorul responsabil de transport completează partea relevantă a DSCI, furnizând informațiile necesare în vederea identificării imediate și complete a transportului și a destinației acestuia.

(2) Referințele din prezenta lege la DSCI includ referințele la echivalentul electronic al acestuia.

(3) DSCI este utilizat de către:

1) operatorii responsabili de transporturi de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), în vederea notificării prealabile a autorității competente de la postul de control la frontieră cu privire la sosirea transporturilor respective;

2) autoritatea competentă de la postul de control la frontieră, în vederea:

a) înregistrării rezultatelor controalelor oficiale efectuate și a deciziilor luate în baza rezultatelor respective, inclusiv a deciziei de respingere a unui transport; și

b) comunicării informațiilor menționate la lit. a) prin intermediul IMSOC-ului.

(4) Operatorii responsabili de transport realizează notificarea prealabilă, în conformitate cu alin. (3) pct. 1), prin completarea și transmiterea părții relevante a DSCI prin intermediul IMSOC-ului, în vederea transmiterii către autoritatea competentă de la postul de control la frontieră înainte de sosirea fizică a transportului în Republica Moldova.

(5) Autoritatea competentă de la postul de control la frontieră finalizează DSCI de îndată ce:

a) au fost efectuate toate controalele oficiale menționate la art. 47 alin. (1);

b) sunt disponibile rezultatele controalelor fizice, în cazul în care astfel de controale sunt necesare; și

c) a fost luată o decizie cu privire la transport în conformitate cu art. 53 și înregistrată în DSCI.

Articolul 55. Utilizarea DSCI de către Serviciul Vamal

(1) Plasarea și manipularea transporturilor de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) sub regim vamal se efectuează în baza prezentării DSCI de operatorul responsabil de transport către Serviciul Vamal, fără a aduce atingere derogărilor de la art. 46 și normelor art. 51 și 52. La etapa respectivă, autoritatea competentă de la

postul de control la frontieră trebuie să fi finalizat întocmirea DSCI, în mod corespunzător, prin intermediul IMSOC-ului.

(2) Serviciul Vamal:

a) nu permite plasarea transportului de animale și bunuri sub un alt regim vamal decât cel indicat în DSCI de către autoritatea competentă de la postul de control la frontieră; și

b) fără a aduce atingere derogărilor de la art. 46 și normelor art. 51 și 52, permite punerea în liberă circulație a unui transport doar la prezentarea unui DSCI, întocmit în mod corespunzător, care confirmă faptul că transportul respectă normele aplicabile menționate la art. 1 alin. (2).

(3) În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru un transport de animale sau bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1), fără prezentarea DSCI, Serviciul Vamal nu permite trecerea transportului și notifică neîntârziat autoritatea competentă de la postul de control la frontieră. Autoritatea competentă întreprinde măsurile necesare, în conformitate cu art. 60 alin. (11), și informează despre aceasta Serviciul Vamal.

Articolul 56. Formatul, termenele și normele specifice

de utilizare a documentului sanitar

comun de intrare

Guvernul adoptă norme cu privire la:

a) formatul DSCI și la instrucțiunile de prezentare și de utilizare a acestuia, luând în considerare standardele internaționale relevante; și

b) termenul minim pentru notificarea prealabilă a transporturilor de către operatorii responsabili de transport, prevăzută la art. 54 alin. (3) pct. 2) lit. a), pentru a permite efectuarea controalelor oficiale, în timp util și în mod eficient, de către autoritățile competente de la postul de control la frontieră.

Articolul 57. Desemnarea, suspendarea și retragerea

desemnării posturilor de control la

frontieră

(1) Guvernul desemnează posturile de control la frontieră în vederea efectuării controalelor oficiale privind una sau mai multe dintre categoriile de animale și bunuri menționate la art. 45 alin. (1), cu condiția respectării prevederilor art. 58.

(2) Guvernul, la solicitarea autorității competente, suspendă desemnarea unui post de control la frontieră și dispune încetarea activităților acestuia, pentru toate sau pentru anumite categorii de animale și bunuri, pentru care i-a fost acordată desemnarea, în cazul în care activitățile respective pot avea drept rezultat un risc pentru sănătatea umană,

sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu. În cazul unui risc major, suspendarea se efectuează imediat.

(3) În cazul în care posturile de control la frontieră nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 58 din prezenta lege, Guvernul, la solicitarea autorității competente, retrage desemnarea prevăzută la alin. (1) pentru toate sau pentru anumite categorii de animale și bunuri pentru care a fost acordată desemnarea.

(4) Guvernul stabilește cazurile și procedurile prin care posturile de control la frontieră a căror desemnare a fost retrasă doar parțial, în conformitate cu alin. (3), pot fi redesemnate prin derogare de la alin. (1).

Articolul 58. Cerințele minime privind posturile

de control la frontieră

(1) Posturile de control la frontieră trebuie să dispună de:

a) un număr suficient de angajați care dețin calificările corespunzătoare;

b) sedii sau alte facilități corespunzătoare pentru natura și volumul categoriilor de animale și bunuri manipulate;

c) echipamente și sedii sau alte facilități care permit efectuarea controalelor oficiale pentru fiecare dintre categoriile de animale și bunuri pentru care le-a fost acordată desemnarea;

d) sisteme care să asigure accesul, în caz de necesitate, la alt echipament, sediu și serviciu necesare pentru aplicarea măsurilor luate în conformitate cu art. 59-61 - în cazul în care există suspiciunea unor neconformități, în cazul în care există transporturi neconforme sau în cazul în care transporturile prezintă un risc;

e) proceduri pentru situații de urgență în vederea asigurării unei bune funcționări a controalelor oficiale și a aplicării efective a măsurilor luate în conformitate cu art. 59-61 - în cazul condițiilor sau evenimentelor neprevăzute;

f) tehnologiile și echipamentele necesare pentru funcționarea eficientă a IMSOC-ului și, după caz, a altor sisteme de gestionare a informațiilor necesare pentru utilizarea și schimbul de date și informații;

g) sisteme care să asigure accesul la serviciile laboratoarelor oficiale capabile să furnizeze rezultatele analizelor, testelor și diagnosticelor în termenele corespunzătoare și care sunt dotate cu instrumentele informatice necesare pentru introducerea în IMSOC a rezultatelor analizelor, testelor sau diagnosticelor efectuate, după caz;

h) sisteme corespunzătoare pentru asigurarea unei manipulări corecte a diferitor categorii de animale și bunuri, precum și pentru prevenirea riscurilor care ar putea rezulta din contaminarea încrucișată; și

i) sisteme pentru asigurarea conformității cu standardele relevante de biosecuritate în vederea prevenirii răspândirii bolilor în Republica Moldova.

(2) Guvernul stabilește cazurile și condițiile în care un post de control la frontieră poate fi situat la o anumită distanță de punctul de trecere a frontierei de stat, alta decât în imediata vecinătate, în cazul constrângerilor geografice specifice.

(3) Guvernul poate stabili norme detaliate privind cerințele menționate la alin. (1), luându-se în considerare caracteristicile specifice și necesitățile logistice privind efectuarea controalelor oficiale și aplicarea măsurilor întreprinse în conformitate cu art. 60 alin. (4) și (11) și art. 61 în ceea ce privește animalele și bunurile din categoriile menționate la art. 45 alin. (1).

(4) Guvernul stabilește cazurile și condițiile în care posturile de control la frontieră, desemnate pentru importul de bușteni neprelucrați, de rumeguș și aşchii de lemn, pot fi exceptate de la una sau mai multe dintre obligațiile menționate la alin. (1), luându-se în considerare necesitățile autorităților competente responsabile de controalele oficiale care operează în condițiile unor constrângeri geografice specifice, asigurând concomitent buna desfășurare a controalelor.

Secțiunea a 3-a

Acțiunile în cazul existenței suspiciunilor de neconformitate și în cazul neconformității animalelor și bunurilor introduse în țară

Articolul 59. Suspiciunile de neconformitate

și controalele oficiale intensificate

(1) În cazul în care există suspiciuni că transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 42 alin. (1) și art. 45 alin. (1) nu sunt conforme cu normele art. 1 alin. (2), autoritatea competentă efectuează controale oficiale în vederea confirmării sau a eliminării suspiciunii respective.

(2) Transporturile de animale și bunuri despre care operatorii nu au declarat că ar conține animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) fac obiectul controalelor oficiale ale autorităților competente în cazul în care există motive pentru a bănuî prezența unor animale sau bunuri din categoriile respective în transport.

(3) Autoritatea competentă reține transporturile menționate la alin. (1) și (2) sub control oficial până la aflarea rezultatelor controalelor oficiale menționate la alineatele respective. După caz, transporturile respective sunt izolate sau plasate în carantină, iar animalele primesc adăpost, hrană, apă și tratament, conform necesităților, până la aflarea rezultatelor controalelor oficiale.

(4) În cazul în care autoritatea competentă are motive de a suspecta că operatorul responsabil de transport se face vinovat de practici frauduloase sau înșelătoare ori

controalele oficiale oferă motive pentru a se crede că s-au încălcat în mod grav sau repetat normele art. 1 alin. (2), pe lângă aplicarea măsurilor prevăzute la art. 60 alin. (4), autoritatea competentă intensifică, după caz, controalele oficiale în cazul transporturilor de aceeași origine sau destinate pentru aceeași utilizare.

(5) Autoritățile competente notifică țările exportatoare, prin intermediul IMSOC-ului, despre decizia lor de a efectua controale oficiale intensificate, în temeiul alin. (4), indicând motivele care au stat la baza deciziei.

(6) Guvernul adoptă normele privind procedurile prin care autoritatea competentă efectuează, în mod coordonat, controalele oficiale intensificate menționate la alin. (4) și (5).

Articolul 60. Măsurile întreprinse în cazul transporturilor

neconforme care intră în țară

(1) Autoritatea competentă reține oficial transportul de animale sau bunuri care intră pe teritoriul Republicii Moldova și care nu respectă normele art. 1 alin. (2) și interzice intrarea acestuia în țară.

(2) Autoritatea competentă izolează sau plasează în carantină, după caz, un astfel de transport, iar animalele din acesta primesc adăpost, îngrijire sau tratament în condiții corespunzătoare până la luarea unei decizii în acest sens. În măsura posibilului, autoritatea competentă ia în considerare interesul de a oferi îngrijiri speciale pentru anumite tipuri de bunuri.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme care să prevadă modalități practice de instituire a izolării sau a carantinei, menționate la alin. (2).

(4) În ceea ce privește transportul menționat la alin. (1), autoritatea competentă dispune, fără întârziere, ca operatorul responsabil de transport:

a) să distrugă transportul;

b) să reexpedieze transportul în afara țării, în conformitate cu art. 65; sau

c) să supună transportul unui tratament special, în conformitate cu art. 64 alin. (1) și (2), sau altor măsuri necesare pentru a asigura conformitatea cu normele art. 1 alin. (2) și, după caz, să schimbe utilizarea transportului astfel încât să fie utilizat în alte scopuri decât cele inițiale.

(5) Măsurile menționate la alin. (4) se efectuează în conformitate cu normele art. 1 alin. (2), inclusiv, în ceea ce privește transporturile de animale vii, cu normele care vizează scutirea animalelor de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată.

(6) În cazul în care transportul este constituit din plante, produse vegetale sau alte obiecte, prevederile alin. (4) se aplică fie transportului, fie loturilor acestuia.

(7) Înainte de a-i ordona operatorului să întreprindă măsurile necesare, în conformitate cu alin. (4), autoritatea competentă îi oferă operatorului în cauză posibilitatea

de a fi audiat, cu excepția cazului în care sunt necesare măsuri imediate pentru a răspunde unui risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(8) În cazul în care autoritatea competentă dispune operatorului să întreprindă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin. (4) lit. a), b) sau c), autoritatea respectivă poate autoriza, cu titlu excepțional, măsurile care trebuie luate doar pentru o parte a transportului, cu condiția ca distrugerea parțială, reexpedierea, tratamentul special sau altă măsură:

a) să fie de natură să garanteze conformitatea;

b) să nu prezinte un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor sau pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu; și

c) să nu perturbe operațiunile din cadrul controalelor oficiale.

(9) Autoritatea competentă notifică fără întârziere decizia de refuz al intrării unui transport de animale și bunuri, în temeiul alin. (1), precum și ordinul emis în conformitate cu alin. (4) și (11) din prezentul articol și cu art. 54:

a) autorităților vamale;

b) autorităților competente din țara de origine; și

c) operatorului responsabil de transport.

(10) Notificarea se efectuează prin intermediul IMSOC-ului.

(11) În cazul în care transportul de animale sau bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) nu este prezentat în vederea efectuării controalelor oficiale menționate la articolul respectiv sau în cazul în care prezentarea acestuia nu respectă cerințele menționate la art. 48 alin. (1) și (3), art. 54 alin. (1), (3) și (4) ori normele adoptate în temeiul art. 46, al art. 47 alin. (4), al art. 49, al art. 51 alin. (1) și al art. 56, autoritatea competentă dispune ca transportul în cauză să fie oprit sau rechemat și reținut oficial fără întârziere.

Transporturilor respective li se aplică prevederile alin. (1), (3) și (9) din prezentul articol.

(12) Măsurile menționate în prezentul articol se aplică pe cheltuiala operatorului responsabil de transport.

Articolul 61. Măsurile întreprinse în cazul animalelor

sau bunurilor care intră în Republica

Moldova și care prezintă un risc

(1) În cazul în care controalele oficiale indică faptul că transportul de animale sau bunuri prezintă un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, transportul respectiv este izolat sau plasat în carantină, iar animalele din acesta primesc adăpost, îngrijire sau tratament în condiții corespunzătoare până la luarea unei decizii în acest sens.

(2) Autoritatea competentă reține oficial transportul în cauză și, fără întârziere, dispune ca operatorul responsabil de transport:

a) să distrugă transportul, în conformitate cu normele art. 1 alin. (2), luând toate măsurile necesare pentru a proteja sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau mediul și în ceea ce privește animalele vii, inclusiv, în conformitate cu normele care vizează scutirea animalelor de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată; sau

b) să aplice transportului un tratament special în conformitate cu art. 64 alin. (1) și (2).

(3) Măsurile menționate în prezentul articol se aplică pe cheltuiala operatorului responsabil de transport.

Articolul 62. Acțiunile întreprinse ulterior deciziilor

luate în legătură cu transporturile

neconforme care intră în Republica

Moldova din alte țări

(1) Autoritățile competente:

a) invalidează certificatele oficiale și, după caz, celelalte documente relevante însoțitoare ale transporturilor care au făcut obiectul măsurilor luate în temeiul art. 60 alin. (3) și (11) și al art. 61; și

b) cooperează în vederea aprobării măsurilor suplimentare necesare pentru a asigura imposibilitatea reintroducerii în țară a transporturilor a căror intrare a fost refuzată în temeiul art. 60 alin. (1).

(2) Autoritatea competentă supraveghează aplicarea măsurilor dispuse în temeiul art. 60 alin. (4) și (11) și al art. 61 pentru a se asigura că transportul în cauză nu produce efecte adverse asupra sănătății umane, efecte negative asupra sănătății animalelor sau a plantelor, asupra bunăstării animalelor sau asupra mediului, pe durata aplicării măsurilor respective.

Articolul 63. Neaplicarea de către operator a măsurilor

dispuse de autoritățile competente

(1) Operatorul responsabil de transport pune în aplicare toate măsurile dispuse de

autoritatea competentă în temeiul art. 60 alin. (3) și (11) și al art. 61, fără întârziere și în termen de cel mult 60 de zile de la data la care autoritatea respectivă a notificat operatorului în cauză decizia luată în conformitate cu art. 60 alin. (9). Autoritatea competentă poate stabili un termen mai mic de 60 de zile.

(2) În situația în care, după expirarea termenului menționat la alin. (1), operatorul în cauză nu a întreprins nicio acțiune, autoritatea competentă dispune:

a) ca transportul să fie distrus sau să-i fie aplicată altă măsură corespunzătoare;

b) în cazurile menționate la art. 61, ca transportul să fie distrus în unități corespunzătoare, situate cât mai aproape posibil de postul de control la frontieră, luându-se toate măsurile necesare pentru a proteja sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, bunăstarea animalelor sau mediul.

(3) Autoritatea competentă poate extinde termenul menționat la alin. (1) din prezentul articol cu durata necesară obținerii rezultatelor celei de-a doua expertize prevăzute la art. 33, cu condiția ca acest lucru să nu producă efecte adverse pentru sănătatea umană, efecte negative pentru sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau, în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(4) Măsurile menționate în prezentul articol se pun în sarcina operatorului responsabil de transport.

(5) Guvernul adoptă norme care să asigure coerența deciziilor, a măsurilor întreprinse și a dispozițiilor emise de către autoritatea competentă, în conformitate cu art. 60-62, cu privire la toate posturile de control la frontieră și la toate posturile de control menționate la art. 51 alin. (1) pct. 1), pe care autoritatea competentă trebuie să le urmeze în cazul în care reacționează la situații obișnuite sau recurente de neconformitate sau de risc.

Articolul 64. Tratamentul special aplicat

transporturilor

(1) Tratamentul special aplicat transporturilor menționat la art. 60 alin. (4) lit. c) și art. 61 alin. (2) lit. b) poate să includă, după caz:

a) tratarea sau prelucrarea, inclusiv prin decontaminare, după necesitate, dar nu prin diluare, astfel încât transportul să respecte cerințele stabilite de normele art. 1 alin. (2) sau cerințele stabilite de țara de reexpediere; ori

b) tratarea în alt mod, care să îl facă sigur pentru consumul uman sau pentru consumul animalelor ori pentru alte scopuri.

(2) Tratamentul special prevăzut la alin. (1) trebuie:

a) să se aplice în mod eficient și să asigure eliminarea oricărui risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu;

b) să fie documentat și să se aplice sub controlul autorităților competente;

c) să respecte cerințele stabilite de normele art. 1 alin. (2).

(3) Guvernul adoptă norme privind cerințele și condițiile conform cărora se aplică tratamentul special menționat la alin. (1).

Articolul 65. Reexpedierea transporturilor

(1) Autoritatea competentă permite reexpedierea transporturilor sub rezerva respectării următoarelor condiții:

a) destinația trebuie să fi fost stabilită de comun acord cu operatorul responsabil de transport;

b) operatorul responsabil de transport trebuie să fi informat în scris autoritatea competentă din Republica Moldova despre faptul că autoritatea competentă din altă țară de origine sau din altă țară de destinație, în cazul în care sunt diferite, au fost informate cu privire la motivele și circumstanțele care au stat la baza refuzului intrării în Republica Moldova a transportului de animale sau bunuri în cauză;

c) în cazul în care țara de destinație este diferită de țara de origine, operatorul trebuie să fi obținut acordul autorităților competente din țara de destinație respectivă, iar autoritățile sale competente trebuie să fi informat autoritatea competentă din Republica Moldova despre faptul că sunt dispuse să accepte transportul; și

d) în cazul transporturilor de animale, reexpedierea să se efectueze în conformitate cu cerințele privind bunăstarea animalelor.

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) din prezentul articol nu se aplică transporturilor de bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) lit. c).

Secțiunea a 4-a

Cooperarea dintre autorități în legătură cu transporturile care intră în Republica Moldova din alte țări

Articolul 66. Cooperarea dintre autorități în legătură

cu transporturile care intră în Republica

Moldova din alte țări

(1) Autoritatea competentă, Serviciul Vamal și autoritățile respective din alte țări cooperează îndeaproape pentru a se asigura că controalele oficiale privind transporturile de animale și bunuri care intră în Republica Moldova se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi.

În acest scop, autoritatea competentă, Serviciul Vamal și autoritățile respective din alte țări:

a) asigură accesul reciproc la informațiile necesare pentru organizarea și desfășurarea activităților lor privind animalele și bunurile care intră în Republica Moldova; și

b) asigură schimbul de informații relevante în timp util, inclusiv prin mijloace electronice.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova poate aproba norme privind mecanismele uniforme de cooperare pe care trebuie să le pună în aplicare autoritatea competentă, Serviciul Vamal și autoritățile menționate la alin. (1) pentru a asigura:

a) accesul autorităților competente la informațiile necesare în vederea identificării imediate și complete a transporturilor de animale și bunuri care intră în Republica Moldova și care fac obiectul controalelor oficiale la postul de control la frontieră, în conformitate cu art. 45 alin. (1);

b) actualizarea reciprocă, prin schimb de informații sau prin sincronizarea seturilor de date relevante, a informațiilor colectate de autoritatea competentă, Serviciul Vamal și de alte autorități cu privire la transporturile de animale și bunuri care intră în Republica Moldova; și

c) comunicarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile respective în baza informațiilor menționate la lit. a) și b) din prezentul alineat.

Articolul 67. Cooperarea dintre autorități în legătură

cu transporturile care nu fac obiectul

controalelor specifice la frontieră

(1) Prevederile alin. (2)-(4) se aplică în cazul transporturilor de animale și bunuri, altele decât cele care fac obiectul controalelor la intrarea în Republica Moldova, în temeiul art. 45 alin. (1) din prezenta lege, și pentru care s-a emis o declarație vamală de punere în liberă circulație.

(2) Serviciul Vamal suspendă punerea în liberă circulație în cazul în care are motive să creadă că transportul poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu, și notifică fără întârziere autoritatea competentă cu privire la suspendarea respectivă.

(3) Un transport a cărui punere în liberă circulație a fost suspendată în temeiul alin. (2) este pus în liberă circulație dacă, în termen de 3 zile de la suspendare, autoritatea competentă nu a solicitat Serviciului Vamal să mențină suspendarea sau dacă l-a informat că nu există niciun risc.

(4) În cazul în care autoritatea competentă consideră că există un risc pentru

sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu:

a) aceasta solicită Serviciului Vamal să nu pună transportul în liberă circulație și să includă următoarea declarație pe factura comercială care însoțește transportul sau pe alt document de însoțire relevant ori pe echivalentele electronice corespunzătoare: „Produsul prezintă un risc - nu se autorizează punerea în liberă circulație - Legea privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar”;

b) se interzice plasarea sub un alt regim vamal fără consimțământul autorităților competente; și

c) se aplică prevederile art. 60 alin. (1)-(4), (9) și (11), ale art. 61-63, ale art. 64 alin. (1) și (2) și ale art. 65.

(5) În cazul transporturilor de animale și bunuri, altele decât cele care fac obiectul controalelor la intrarea în țară, în temeiul art. 45 alin. (1), și pentru care nu s-a emis o declarație vamală de punere în liberă circulație, autoritatea competentă transmite autorităților vamale din țara de destinație toate informațiile relevante în cazul în care are motive să creadă că transportul în cauză poate prezenta un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

Secțiunea a 5-a

Măsurile specifice

Articolul 68. Normele specifice privind controalele

oficiale și privind măsurile care trebuie

întreprinse în urma efectuării

controalelor respective

(1) Guvernul adoptă normele specifice pentru efectuarea controalelor oficiale și privind măsurile care trebuie întreprinse în caz de neconformitate, în vederea luării în considerare particularitățile următoarelor transporturi de animale și de bunuri sau modalitățile și mijloacele de transport ale acestora:

a) transporturile de produse pescărești proaspete, debarcate direct de pe navele de pescuit, care arborează pavilionul altei țări, în porturile desemnate;

b) transporturile de vânat sălbatic cu blană, neșălbătucit;

c) transporturile de bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) lit. b) care sunt livrate, cu sau fără depozitare în antrepozite vamale special autorizate sau în zone libere, unor nave care părăsesc Republica Moldova, fiind destinate aprovizionării navelor sau consumului echipajului și pasagerilor;

d) materialele de ambalaj din lemn;

e) furajele care însoțesc animalele și sunt destinate hrănirii acestora;

f) animalele și bunurile comandate prin vânzări prin contracte la distanță și livrate dintr-o altă țară la o adresă din Republica Moldova, și de asemenea, stabilește obligațiile de notificare necesare în vederea efectuării corespunzătoare a controalelor oficiale;

g) produsele vegetale care, luându-se în considerare destinația ulterioară a acestora, pot crea riscuri de răspândire a bolilor infecțioase sau contagioase la animale;

h) transporturile de animale și bunuri din categoriile menționate la art. 45 alin. (1) lit. a)-c), originare din Republica Moldova, care sunt întoarse în Republica Moldova după ce a fost refuzată intrarea acestora într-o altă țară;

i) bunurile în vrac care intră în Republica Moldova dintr-o altă țară, chiar dacă toate provin sau nu din țara respectivă;

j) animalele și bunurile exceptate de la aplicarea art. 45, în conformitate cu art. 46 din prezenta lege.

(2) Guvernul stabilește condițiile de monitorizare a transportării și sosirii transporturilor care conțin anumite animale și bunuri de la postul de control la frontieră de la intrare și, după caz, până la unitatea aflată la locul de destinație din Republica Moldova sau până la postul de control la frontieră de la punctul de destinație ori până la punctul de ieșire.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme cu privire la:

a) modelele certificatelor oficiale și cerințele privind emiterea certificatelor respective; și

b) formatul documentelor care trebuie să însoțească animalele sau bunurile din categoriile menționate la alin. (1).

Articolul 69. Finanțarea controalelor oficiale și a altor

activități oficiale

(1) Autoritatea competentă percepe taxe pentru următoarele controale oficiale:

a) controale oficiale efectuate asupra animalelor și bunurilor, menționate la art. 45 alin. (1) lit. a)-f), la posturile de control la frontieră indicate la art. 51 alin. (1) pct. 1) din prezenta lege;

b) controale oficiale efectuate la cererea operatorului;

c) controale oficiale care nu au fost planificate inițial și care:

1) au devenit necesare în urma identificării unui caz de neconformitate din partea aceluiași operator în cadrul unui control oficial efectuat în conformitate cu prezenta lege;

2) sunt efectuate pentru a evalua amploarea și impactul neconformității sau pentru a verifica remedierea acesteia.

(2) Taxele percepute în conformitate cu alin. (1) pentru controalele oficiale se stabilesc în baza următoarelor costuri:

a) salariile personalului implicat în efectuarea controalelor oficiale, inclusiv cele ale personalului auxiliar și administrativ, precum și costurile legate de asigurările sociale, pensiile și asigurările acestora;

b) costul facilităților și al echipamentelor, incluzând costurile de întreținere și de asigurare a acestora și alte costuri asociate;

c) costul consumabilelor și al instrumentelor;

d) plățile percepute autorităților competente de către organisme delegate pentru serviciile de control oficial care au fost delegate organismelor respective;

e) costul formării personalului menționat la lit. a), excluzând formarea aferentă obținerii calificării necesare pentru a fi angajat de către autoritățile competente;

f) costurile de deplasare a personalului menționat la lit. a);

g) costul eșantionării, al analizării, al testării și al diagnosticării de laborator, perceput de laboratoarele oficiale pentru atribuțiile respective.

(3) Criteriile și metodologia de stabilire a cuantumului plăților, precum și cuantumul plăților respective se aprobă de Guvern, luându-se în considerare:

a) interesele operatorilor cu o capacitate de producție scăzută;

b) metodele tradiționale utilizate pentru producție, prelucrare și distribuție;

c) nevoile operatorilor situați în regiuni supuse anumitor constrângeri geografice specifice; și

d) neconformitățile care țin de nerespectarea de către operatori a normelor relevante ale art. 1 alin. (2), stabilite în urma controalelor oficiale.

(4) Finanțarea controalelor oficiale se efectuează în limita alocațiilor de la bugetul de stat.

Capitolul VI

CERTIFICAREA OFICIALĂ

Articolul 70. Cerințele generale privind certificarea oficială

(1) Certificarea oficială are ca rezultat eliberarea:

a) certificatelor oficiale; sau

b) atestatelor oficiale, în cazurile prevăzute în normele art. 1 alin. (2).

(2) În cazul în care autoritatea competentă deleagă anumite atribuții în legătură cu eliberarea certificatelor oficiale sau a atestatelor oficiale ori în legătură cu supravegherea oficială menționată la art. 75 alin. (1), delegarea în cauză se efectuează cu respectarea art. 27-31.

Articolul 71. Certificatele oficiale

Prevederile art. 72-74 se aplică:

a) în cazul în care normele art. 1 alin. (2) impun eliberarea unui certificat oficial; și

b) în cazul certificatelor oficiale necesare pentru exportarea transporturilor de animale și bunuri către alte țări sau al certificatelor oficiale care sunt solicitate autorității competente de către autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la transporturile de animale și bunuri ce urmează să fie exportate în alte țări.

Articolul 72. Semnarea și eliberarea certificatelor

oficiale

(1) Certificatele oficiale se eliberează de către autoritățile competente.

(2) Autoritatea competentă desemnează inspectorii autorizați să semneze certificatele oficiale și asigură ca inspectorii în cauză:

a) să fie imparțiali, să nu fie afectați de niciun conflict de interese și, în special, să nu se afle într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale în raport cu ceea ce se certifică; și

b) să fi beneficiat de formare corespunzătoare privind normele a căror respectare este atestată printr-un certificat oficial și privind evaluarea tehnică a respectării normelor respective, precum și privind normele stabilite de prezenta lege.

(3) Certificatele oficiale sunt semnate de către inspectorul autorizat și se eliberează în baza unuia dintre următoarele temeuri:

1) fapte și date, cunoscute direct de către inspectorul autorizat, care sunt actualizate și relevante pentru certificare și care sunt obținute:

a) în urma unui control oficial; sau

b) în urma obținerii unui alt certificat oficial eliberat de către autoritățile competente;

2) fapte și date relevante pentru certificare, constatate de către o altă persoană, autorizată în acest sens de către autoritatea competentă, și care acționează sub controlul acesteia, cu condiția ca inspectorul autorizat să poată verifica acuratețea faptelor și a datelor respective;

3) fapte și date relevante pentru certificare, obținute prin intermediul sistemelor proprii de control ale operatorilor, suplimentate și confirmate de rezultatele controalelor oficiale obișnuite, în cazul în care inspectorul autorizat are convingerea că prin aceasta se îndeplinesc condițiile necesare pentru eliberarea certificatului oficial.

(4) Certificatele oficiale sunt semnate de către inspectorul autorizat și se eliberează exclusiv în temeiul alin. (3) pct. 1) din prezentul articol în cazul în care normele art. 1 alin. (2) impun aceasta.

Articolul 73. Garanțiile privind fiabilitatea

certificatelor oficiale

(1) Certificatele oficiale:

a) dispun de un cod unic;

b) nu pot fi semnate de către inspectorul autorizat în cazul în care sunt necompletate sau incomplete;

c) sunt redactate în limba română, rusă sau engleză ori în una sau mai multe dintre limbile oficiale ale țării pe care inspectorul autorizat le cunoaște și, în cazul în care este relevant, într-o limbă oficială a țării de destinație;

d) sunt autentice și exacte;

e) permit identificarea semnatarului și a datei emiterii; și

f) permit verificarea facilă a legăturii dintre certificat, autoritatea emitentă și transportul, lotul sau animalul ori bunul care face obiectul certificatului respectiv.

(2) Autoritatea competentă ia toate măsurile corespunzătoare pentru a preveni eliberarea certificatelor oficiale false/înșelătoare sau abuzul de certificate oficiale.

Articolul 74. Competențele de executare privind

certIFICATELE oficiale

Autoritatea competentă poate stabili norme pentru aplicarea uniformă a art. 72 și 73 cu privire la:

a) modelele de certificate oficiale și cerințele privind eliberarea certificatelor respective, în cazul în care cerințele nu sunt prevăzute de normele art. 1 alin. (2);

b) mecanismele și modalitățile tehnice prin care se asigură eliberarea unor certificate oficiale exacte și fiabile și prin care se preîntâmpină riscul de fraudă;

c) procedurile aplicabile în cazul retragerii certificatelor oficiale și în cazul eliberării unor certificate de înlocuire;

d) cerințele pentru întocmirea copiilor autorizate de pe certificatele oficiale;

e) formatul documentelor care trebuie să însoțească animalele și bunurile după efectuarea controalelor oficiale;

f) cerințele pentru eliberarea certificatelor oficiale în formă electronică și pentru utilizarea semnăturilor electronice.

Articolul 75. Atestatele oficiale

(1) În cazul în care prezenta lege sau normele art. 1 alin. (2) impun eliberarea unor atestate oficiale, fie de către operatori sub supravegherea autorităților competente, fie de către autoritățile competente, se aplică prevederile alin. (2)–(4) din prezentul articol.

(2) Atestatele oficiale:

a) sunt autentice și exacte;

b) sunt redactate în limba română sau în una ori mai multe dintre limbile oficiale ale țărilor de destinație;

c) în cazul în care se referă la un transport sau un lot specific, permit verificarea legăturii dintre atestatul oficial și transportul sau lotul respectiv.

(3) Autoritatea competentă se asigură că persoanele care efectuează controalele oficiale de supraveghere a eliberării certificatelor oficiale sau, în cazul în care atestatele oficiale sunt eliberate de către autoritățile competente, persoanele care sunt implicate în eliberarea atestatelor oficiale respective:

1) sunt imparțiale, nu sunt afectate de niciun conflict de interese și, în special, nu se află într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei lor profesionale în raport cu ceea ce se certifică prin atestatele oficiale; și

2) au beneficiat de formare corespunzătoare cu privire la:

a) normele a căror respectare se certifică prin atestatele oficiale și privind evaluarea tehnică a respectării normelor în cauză;

b) normele prevăzute de prezenta lege.

(4) Autoritatea competentă efectuează, în mod regulat, controale oficiale pentru a verifica dacă:

a) operatorii care eliberează atestatele oficiale respectă condițiile prevăzute în normele art. 1 alin. (2); și

b) atestatul oficial se eliberează în baza unor fapte și date relevante, corecte și verificabile.

Capitolul VII

LABORATOARELE DE REFERINȚĂ

Articolul 76. Laboratorul național de referință

și laboratoarele oficiale

(1) Guvernul desemnează laboratorul național de referință care poate efectua analizarea probelor prelevate în cadrul controalelor oficiale.

(2) Guvernul desemnează laboratoarele care:

1) funcționează în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17025:2018 „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări” și sunt acreditate în conformitate cu următoarele domenii de aplicare:

a) includ toate metodele de analizare, testare sau diagnosticare de laborator ce trebuie să fie utilizate de către laboratorul de referință;

b) pot cuprinde una sau mai multe metode de analizare, testare sau diagnosticare de laborator ori grupuri de metode;

c) pot fi definite într-un mod flexibil, care să permită includerea în obiectul acreditării a unor versiuni modificate utilizate, în cazul în care acreditarea a fost acordată, sau a unor metode noi, suplimentare metodelor respective, pe baza validării proprii a laboratorului fără o evaluare specifică, înainte de utilizarea metodelor modificate sau noi în cauză, efectuată de către organismul național de acreditare;

2) sunt imparțiale, nu sunt afectate de niciun conflict de interese și, în special, nu se află într-o situație care poate, în mod direct sau indirect, să afecteze imparțialitatea conduitei profesionale a laboratorului în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor de laborator de referință național;

3) fie dispun de personal care să dețină calificare adecvată și care să dispună de formarea corespunzătoare în sfera tehnicilor de analizare, testare și diagnosticare în domeniul lor de competență, fie au acces, prin contract, către personalul respectiv și dispun de personal auxiliar, după caz;

4) dețin infrastructura, echipamentele și produsele necesare îndeplinirii atribuțiilor care li se încredințează sau au acces către acestea;

5) pot asigura ca personalul lor și personalul angajat prin contract cunosc bine standardele și practicile internaționale și iau în considerare ultimele cercetări la nivel național, internațional în exercitarea activității acestuia;

6) dispun de echipamentul necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile în situații de urgență sau au acces către acesta; și

7) după caz, dispun de echipamentul necesar pentru respectarea standardelor de biosecuritate.

(3) Prin derogare de la alin. (2) pct. 1) lit. a), pentru domeniul reglementat de normele art. 1 alin. (2) lit. g), autoritatea administrativă centrală în domeniul agriculturii

sau autoritatea competentă poate desemna laboratoare oficiale, în baza unei norme derogatorii adoptate în temeiul art. 39, în calitate de laboratoare de referință, indiferent dacă acestea îndeplinesc sau nu condiția prevăzută la alin. (2) pct. 1) din prezentul articol.

(4) Autoritatea administrativă centrală în domeniul agriculturii sau autoritatea competentă poate revoca desemnarea prevăzută la alin. (1) în cazul în care condițiile menționate la alin. (2) nu mai sunt îndeplinite.

(5) În cazul în care rezultatele unei analize, ale unui test sau ale unei diagnostice efectuate pe eșantioane prelevate în cadrul controalelor oficiale sau al altor activități oficiale indică un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau indică probabilitatea unui caz de neconformitate, laboratoarele oficiale informează fără întârziere autoritatea competentă care le-a desemnat pentru efectuarea analizei, testului sau diagnosticului respectiv.

(6) La cererea autorității competente, laboratoarele oficiale indică, împreună cu rezultatele, metodele utilizate pentru fiecare analiză, test sau diagnostic efectuat în contextul controalelor oficiale și al altor activități oficiale.

Articolul 77. Responsabilitățile și atribuțiile

laboratoarelor naționale de referință

(1) În domeniul de competență, laboratoarele naționale de referință:

a) colaborează cu laboratoarele de referință din Uniunea Europeană și din alte țări și participă la programele de formare și la testele comparative între laboratoare, organizate de către acestea;

b) coordonează activitățile laboratoarelor oficiale desemnate în conformitate cu art. 35 alin. (1) în vederea armonizării și a îmbunătățirii metodelor de analizare, testare sau diagnosticare de laborator și a utilizării acestora;

c) după caz, organizează teste sau teste de competență comparative între laboratoarele oficiale, asigură întreprinderea acțiunilor corespunzătoare, subsecvente testelor, și informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele testelor și acțiunilor subsecvente;

d) asigură diseminarea informațiilor furnizate de către laboratorul de referință din Republica Moldova către autoritățile competente și către laboratoarele oficiale din alte țări;

e) acordă autorităților competente asistență științifică și tehnică în domeniul lor de competență în vederea aplicării PNMAC-ului și a programelor de control coordonate adoptate;

f) după caz, validează reactivii și loturile de reactivi, întocmesc și actualizează listele cu reactivii și substanțele de referință disponibile, precum și cu producătorii și furnizorii substanțelor și reactivilor respectivi;

g) în măsura necesară, susțin desfășurarea programelor de formare pentru personalul

laboratoarelor oficiale desemnate în temeiul art. 35 alin. (1); și

h) acordă, în mod activ, asistență pentru diagnosticarea focarelor de boli cu transmitere prin alimente, zoonoze sau boli ale animalelor ori cu transmitere de organisme dăunătoare plantelor, precum și în cazul neconformității transporturilor, prin studiul izolatelor agentului patogen sau al specimenelor de organisme dăunătoare, în vederea confirmării diagnosticului, a caracterizării și a efectuării de studii taxonomice sau epizootice.

(2) Autoritatea competentă poate stabili unele responsabilități și atribuții ale laboratoarelor naționale de referință suplimentare celor prevăzute la alin. (1).

Capitolul VIII

PLANIFICAREA ȘI RAPORTAREA

Articolul 78. Planul național multianual de control

(1) Autoritatea competentă efectuează controalele oficiale în temeiul prezentei legi și în baza PNMAC-ului.

(2) Autoritatea competentă asigură:

a) coordonarea elaborării PNMAC-ului de către toate instituțiile implicate și vizate în controalele oficiale;

b) coerența PNMAC-ului;

c) colectarea informațiilor privind implementarea PNMAC-ului în vederea elaborării rapoartelor anuale.

Articolul 79. Conținutul PNMAC-ului

(1) PNMAC-ul este elaborat pentru a asigura planificarea controalelor oficiale în toate domeniile vizate prin normele art. 1 alin. (2) și în conformitate cu criteriile menționate la art. 9 și cu normele art. 17-26.

(2) PNMAC-ul conține informații generale cu privire la structura și organizarea sistemelor de control oficial, în fiecare dintre domeniile vizate, precum și cel puțin informații privind:

a) obiectivele strategice ale PNMAC-ului și modul în care obiectivele respective sunt reflectate în stabilirea priorităților în ceea ce privește controalele oficiale și modul de alocare a resurselor;

b) clasificarea controalelor oficiale în funcție de riscuri;

c) desemnarea autorităților competente și stabilirea atribuțiilor acestora la nivel național, regional și local, precum și a resurselor disponibile pentru autoritățile respective;

d) după caz, delegarea atribuțiilor către organismele delegate;

e) organizarea generală și gestionarea controalelor oficiale la nivel național, regional și local, inclusiv a controalelor oficiale efectuate în unități individuale;

f) sistemele de control oficial aplicate în diferite sectoare și coordonarea serviciilor corespunzătoare ale autorităților competente, responsabile de controalele oficiale din sectoarele în cauză;

g) procedurile și sistemele instituite pentru asigurarea respectării obligațiilor autorităților competente, menționate la art. 5 alin. (1);

h) formarea personalului autorităților competente;

i) procedurile documentate, menționate la art. 12 alin. (1);

j) organizarea generală și implementarea planurilor pentru situații de urgență, în conformitate cu normele art. 1 alin. (2); și

k) organizarea generală a cooperării și a asistenței reciproce dintre autoritatea competentă și autoritățile corespunzătoare din alte țări.

Articolul 80. Elaborarea, actualizarea și revizuirea

PNMAC-ului

(1) Autoritatea competentă se asigură că PNMAC-ul, prevăzut la art. 78 alin. (1), este pus la dispoziția publicului, cu excepția acelor părți a căror dezvăluire ar putea submina eficacitatea controalelor oficiale.

(2) PNMAC-ul se actualizează în mod regulat, pentru a se asigura concordanța cu normele art. 1 alin. (2), și se revizuieste pentru a lua în considerare cel puțin următorii factori:

a) apariția unor noi boli, a unor noi organisme dăunătoare plantelor sau a altor riscuri pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu;

b) schimbările semnificative apărute în structura, administrarea sau funcționarea autorității competente;

c) rezultatele controalelor oficiale efectuate de către autoritatea competentă;

d) descoperirile științifice.

Articolul 81. Rapoartele anuale ale autorității

competente

(1) Anual, până la data de 1 februarie, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului un raport privind efectuarea controalelor oficiale în Republica Moldova, în care

specifică:

a) modificările aduse PNMAC-ului, operate pentru a lua în considerare factorii menționați la art. 78 alin. (2);

b) rezultatele controalelor oficiale efectuate în anul precedent în cadrul PNMAC-ului;

c) tipul și numărul cazurilor de neconformitate cu normele art. 1 alin. (2), pe domenii, depistate de autoritățile competente în anul precedent;

d) măsurile luate pentru asigurarea eficacității funcționării PNMAC-ului, inclusiv acțiunile pentru asigurarea respectării legislației și rezultatele măsurilor respective; și

e) linkul către pagina web oficială a autorității competente, conținând informațiile publice privind taxele sau plățile.

(2) Raportul anual prevăzut la alin. (1) include, după caz, recomandări privind îmbunătățirile care pot fi aduse sistemelor de control oficial din Republica Moldova și unor controale oficiale în anumite domenii.

(3) Autoritatea administrativă din domeniul agriculturii aprobă modelul formularului utilizat la prezentarea Raportului anual privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.

Articolul 82. Planurile pentru situații de urgență

privind produsele alimentare și furajele

(1) În vederea aplicării planului general de gestionare a situațiilor de criză prevăzut la art. 29 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, autoritatea competentă întocmește planuri pentru situații de urgență privind produsele alimentare și furajele, stabilind măsurile care trebuie aplicate, fără întârziere, în cazul în care se constată că produsele alimentare sau furajele prezintă un risc major pentru sănătatea umană sau sănătatea animalelor, fie în mod direct, fie prin intermediul mediului.

(2) În planurile pentru situații de urgență privind produsele alimentare și furajele prevăzute la alin. (1) se specifică:

a) autoritățile competente care trebuie implicate;

b) competențele și responsabilitățile autorităților menționate la lit. a); și

c) căile și procedurile de comunicare a informațiilor între autoritățile competente și alte părți implicate, după necesitate.

(3) Autoritatea competentă își revizuieste cu regularitate planurile pentru situații de urgență privind produsele alimentare și furajele, pentru a lua în considerare modificările apărute în modul de organizare a autorităților competente și experiența obținută în urma aplicării planului respectiv și în urma efectuării exercițiilor de simulare.

(4) Autoritatea competentă aprobă norme cu privire la:

a) cerințele privind întocmirea planurilor pentru situații de urgență, prevăzute la alin. (1) din prezentul articol în măsura necesară pentru asigurarea unei utilizări coerente și eficace a planului general de gestionare a situațiilor de criză prevăzut la art. 29 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor; și

b) rolul părților interesate în instituirea și funcționarea planurilor pentru situații de urgență respective.

Articolul 83. Controalele efectuate de autoritățile

competente din statele membre

ale Uniunii Europene sau din alte

țări în Republica Moldova

(1) Autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene sau din alte țări pot efectua controalele planificate în domeniile reglementate de normele art. 1 alin. (2) pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Experții din cadrul autorității competente din Republica Moldova pot participa la controalele menționate la alin. (1) la cererea autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene sau din alte țări care intenționează să efectueze controalele respective.

(3) Participarea experților din cadrul autorității competente din Republica Moldova la controalele menționate la alin. (1) are drept scop, în special:

a) oferirea consilierii privind normele art. 1 alin. (2);

b) oferirea informațiilor și datelor disponibile care pot fi utile pentru controlul efectuat de autoritatea competentă din altă țară sau dintr-un stat membru al Uniunii Europene;

c) asigurarea coerenței și uniformității în raport cu controalele efectuate de către autoritățile competente din alte țări sau din statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Pe piața Republicii Moldova se introduc doar produse și subproduse de origine animală supuse controlului sanitar veterinar, provenite din import, care au dreptul de import pe piața comunitară a Uniunii Europene sau care sunt importate în baza unui acord de echivalență încheiat cu autoritatea competentă din țară fără drept de import pe piața Uniunii Europene, ca urmare a efectuării unui audit.

(5) Regulamentul de efectuare a auditului și de încheiere a acordului de echivalență se aprobă prin ordinul directorului Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Capitolul IX

CONDIȚIILE DE INTRARE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

A ANIMALELOR ȘI BUNURILOR

Articolul 84. Informațiile privind sistemele

de control ale altor țări

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova solicită autorităților altor țări, care intenționează să exporte animale și bunuri în Republica Moldova, să furnizeze următoarele informații, exacte și actualizate, cu privire la modul general de organizare și gestionare a sistemelor de control sanitar și fitosanitar pe teritoriul acestora:

a) normele sanitare sau fitosanitare adoptate sau propuse spre aplicare pe teritoriul lor;

b) procedurile de evaluare a riscurilor și factorii care s-au luat în considerare pentru evaluarea riscurilor și pentru stabilirea nivelului corespunzător de protecție sanitară sau fitosanitară;

c) procedurile și mecanismele de control și inspecție, inclusiv cu privire la animalele sau bunurile care provin din alte țări, după caz;

d) mecanismele de certificare oficială;

e) măsurile luate ca urmare a recomandărilor menționate la art. 81 alin. (2), după caz;

f) dacă este relevant, rezultatele controalelor efectuate asupra animalelor și bunurilor destinate exportului în Republica Moldova; și

g) dacă este relevant, informațiile cu privire la modificările aduse structurii și modului de funcționare a sistemelor de control adoptate în vederea îndeplinirii cerințelor sanitare sau fitosanitare ori a recomandărilor menționate la art. 81 alin. (2).

(2) Cererea de informații menționată la alin. (1) este proporțională, luându-se în considerare natura animalelor și bunurilor care urmează să fie exportate în Republica Moldova, precum și situația și structura specifică a țării respective.

Articolul 85. Stabilirea unor norme și condiții

suplimentare pentru intrarea în

Republica Moldova a animalelor

și bunurilor

(1) Guvernul poate aproba norme și condiții suplimentare care trebuie respectate în cazul animalelor și bunurilor care intră în Republica Moldova din alte țări, în situația în care acestea sunt necesare în vederea asigurării conformității animalelor și bunurilor cu cerințele relevante stabilite prin normele art. 1 alin. (2), cu excepția lit. d), e), g) și h), sau

cu cerințele recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea.

(2) Normele și condițiile menționate la alin. (1) identifică animalele și bunurile prin referințe la codurile acestora din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, și pot include:

a) cerința ca anumite animale și bunuri să intre în Republica Moldova numai dintr-o altă țară sau dintr-o regiune a unei țări care figurează în lista întocmită în acest sens de autoritatea competentă;

b) cerința ca transporturile de anumite animale și bunuri din alte țări să fie expediate, respectiv obținute sau preparate, din sau în unitățile care respectă cerințele relevante menționate la alin. (1) sau cerințele recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea;

c) cerința ca transporturile de anumite animale și bunuri să fie însoțite de certificatul oficial, atestatul oficial sau de alte dovezi care să ateste conformitatea transportului cu cerințele relevante prevăzute la alin. (1) sau cu cerințele recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea, inclusiv cu rezultatele analizelor efectuate de un laborator acreditat;

d) obligația de a furniza dovezile menționate la lit. c), cu respectarea unui format specific;

e) alte cerințe necesare în vederea asigurării faptului că animalele și bunurile prezintă un nivel de protecție a sănătății și, în cazul OMG-urilor, un nivel de protecție a mediului, echivalent celui asigurat prin cerințele menționate la alin. (1).

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind formatul și tipul certificatelor oficiale, atestatelor oficiale sau ale dovezilor necesare în conformitate cu normele alin. (2) lit. c).

(4) Includerea unei țări sau a uneia dintre regiunile sale în lista menționată la alin. (2) lit. a) se efectuează în conformitate cu alin. (2) și (3) din prezentul articol.

(5) Autoritatea competentă aprobă cererea transmisă în scopul menționat la alin. (1) de către țara respectivă, însoțită de dovezi și garanții corespunzătoare, care atestă conformitatea animalelor și bunurilor vizate din țara respectivă cu cerințele relevante menționate la alin. (1) sau cu cerințele echivalente acestora.

(6) Autoritatea competentă decide cu privire la cererea menționată la alin. (2) luând în considerare, după caz:

1) legislația țării respective privind sectorul în cauză;

2) structura și organizarea autorităților competente din țara respectivă și ale serviciilor de control ale acestora, competențele de care dispun, garanțiile care pot fi furnizate cu privire la aplicarea și asigurarea respectării legislației țării respective aplicabile sectorului în cauză, precum și fiabilitatea procedurilor de certificare oficială;

3) desfășurarea de către autoritățile competente din țara respectivă a unor controale oficiale corespunzătoare și a altor activități în vederea stabilirii prezenței eventualelor

pericole pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu;

4) periodicitatea și rapiditatea furnizării de către țara respectivă a informațiilor cu privire la prezența pericolelor pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, pentru bunăstarea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu;

5) garanțiile oferite de către o altă țară cu privire la:

a) conformitatea condițiilor aplicate unităților din care provin animalele sau bunurile exportate în Republica Moldova cu cerințe echivalente celor menționate la alin. (1);

b) întocmirea și actualizarea unei liste a unităților menționate la lit. a);

c) efectuarea de către autoritățile competente din țara respectivă, cu regularitate și eficacitate, a unor controale asupra unităților menționate la lit. a);

6) constatările controalelor efectuate de către autoritatea competentă din țara respectivă;

7) alte informații sau date privind capacitatea țării respective de a se asigura că în Republica Moldova intră doar animale sau bunuri care oferă nivelul de protecție asigurat prin cerințele relevante menționate la art. 89 alin. (1) sau un nivel echivalent.

(7) Autoritatea competentă elimină mențiunea referitoare la o altă țară sau la o regiune a unei țări de pe lista menționată la alin. (2) lit. a) în cazul în care condițiile pentru includerea pe lista respectivă nu mai sunt îndeplinite. În acest caz, se aplică procedura menționată la alin. (2) din prezentul articol.

Articolul 86. Măsurile speciale privind intrarea

în Republica Moldova a anumitor

animale și bunuri

(1) Dacă, în alte situații decât cele menționate la art. 28 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor și în condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie precum câinii (*Canis lupus familiaris*), pisicile (*Felis silvestris catus*), dihorii domestici (*Mustela putorius furo*), există dovezi care atestă că intrarea în Republica Moldova a anumitor animale sau bunuri care provin dintr-o altă țară, dintr-o regiune a acesteia sau dintr-un grup de țări constituie un risc pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor sau a plantelor, în cazul OMG-urilor, și pentru mediu sau în cazul în care există dovezi privind o potențială neconformitate, gravă și de amploare, față de normele art. 1 alin. (2) din prezenta lege, autoritatea competentă aprobă măsurile necesare în vederea limitării riscurilor respective sau a eliminării neconformității identificate.

(2) Măsurile menționate la alin. (1) identifică animalele și bunurile prin referințe la codurile acestora din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, și pot include:

a) interdicția de intrare în Republica Moldova a animalelor și bunurilor menționate la alin. (1), originare sau expediate din alte țări sau regiuni ale acestora;

b) cerința ca animalele și bunurile menționate la alin. (1), originare sau expediate din alte țări sau regiuni ale acestora, să facă obiectul unui tratament sau al unor controale speciale înainte de expediere;

c) cerința ca animalele și bunurile menționate la alin. (1), originare sau expediate din alte țări sau regiuni ale acestora, să facă obiectul unui tratament sau al unor controale speciale la intrarea în Republica Moldova;

d) cerința ca transporturile de animale și bunuri dintre cele menționate la alin. (1) din prezentul articol, originare sau expediate din alte țări sau regiuni ale acestora, să fie însoțite de certificatul oficial, de atestatul oficial sau de alte dovezi care să ateste conformitatea transportului cu cerințele prevăzute de normele art. 1 alin. (2) sau cu cerințele recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea;

e) cerința ca dovezile menționate la lit. d) să fie transmise cu respectarea unui format specific;

f) alte măsuri necesare în vederea limitării riscului.

(3) La adoptarea măsurilor menționate la alin. (2) se iau în considerare:

a) informațiile colectate în conformitate cu art. 84;

b) alte informații furnizate de către alte țări; și

c) după caz, rezultatele controalelor efectuate de către autoritatea competentă.

(4) În cazul existenței unor motive imperative de urgență, justificate în mod corespunzător, legate de sănătatea umană și sănătatea animalelor, iar în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și de protecția mediului, autoritatea competentă aprobă măsurile necesare cu aplicabilitate imediată.

Articolul 87. Echivalarea

(1) În domeniile reglementate prin normele art. 1 alin. (2), cu excepția lit. d), e), g) și h), autoritatea competentă poate recunoaște faptul că măsurile aplicate în altă țară sau în regiunile acesteia sunt echivalente cu cerințele prevăzute în normele respective, în baza:

a) examinării minuțioase a informațiilor și a datelor furnizate de către țara în cauză, în conformitate cu art. 84 alin. (1); și

b) după caz, a rezultatelor satisfăcătoare ale controlului oficial efectuat.

(2) În condițiile menționate la alin. (1), autoritatea competentă aprobă norme care să prevadă modalități practice de intrare în Republica Moldova a animalelor și bunurilor din altă țară sau din regiunile acesteia și care pot include:

a) natura și conținutul certificatelor oficiale sau ale atestatelor oficiale care trebuie să însoțească animalele sau bunurile;

b) cerințele specifice aplicabile la intrarea animalelor sau a bunurilor în Republica Moldova și la controalele oficiale care trebuie efectuate la intrarea în Republica Moldova;

c) după caz, procedurile pentru întocmirea și modificarea listelor cu regiunile sau unitățile din țara respectivă din care se permite intrarea animalelor și a bunurilor în Republica Moldova.

(3) În cazul în care cel puțin una dintre condițiile de recunoaștere a echivalenței încetează să mai fie îndeplinită, autoritatea competentă abrogă, fără întârziere, condițiile prevăzute la alin. (1).

Capitolul X

FORMAREA PERSONALULUI AUTORITĂȚILOR

COMPETENTE ȘI AL ALTOR AUTORITĂȚI

Articolul 88. Formarea și schimbul de personal

(1) Autoritatea competentă poate organiza activități de formare pentru personalul implicat în investigarea posibilelor încălcări ale prezentei legi și ale normelor art. 1 alin. (2).

Autoritatea competentă organizează activitățile respective în cooperare cu alte țări sau cu statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Activitățile de formare menționate la alin. (1) din prezentul articol facilitează dezvoltarea unei abordări armonizate a controalelor oficiale și a altor activități oficiale. Acestea includ, după caz, instruirii vizând:

a) prevederile prezentei legi și normele art. 1 alin. (2);

b) metodele și tehnicile de control relevante pentru controalele oficiale și pentru alte activități oficiale efectuate de autoritățile competente;

c) metodele și tehnicile de producție, prelucrare și comercializare.

(3) Activitățile de formare prevăzute la alin. (1) pot fi adresate și personalului din cadrul autorităților competente din alte țări și pot fi organizate în afara Republicii Moldova.

(4) Autoritatea competentă se asigură că cunoștințele dobândite prin intermediul activităților de formare, prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, sunt diseminate, după caz, și utilizate în mod corespunzător în cadrul activităților de formare a personalului, prevăzute la art. 5 alin. (4).

Activitățile de formare respective sunt incluse în programele de formare profesională menționate la art. 5 alin. (4).

(5) Autoritatea competentă poate organiza, în cooperare cu statele membre ale Uniunii Europene și cu alte țări, programe de schimb de personal, între două sau mai multe state membre ale Uniunii Europene sau ale altei țări, destinate pentru personalul autorităților competente care efectuează controale oficiale și alte activități oficiale.

(6) Autoritatea competentă poate aproba norme privind organizarea activităților de formare prevăzute la alin. (1) și a programelor menționate la alin. (5).

Capitolul XI

SISTEMUL DE GESTIONARE A INFORMAȚIILOR

Articolul 89. Sistemul de gestionare a informațiilor

pentru controalele oficiale

(1) Guvernul instituie un sistem electronic de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale în domeniul agroalimentar, interconectat cu Registrul de stat al controalelor, pentru preluarea în mod automat a informației primare referitoare la controalele exercitate de autoritățile publice în condițiile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, iar autoritatea competentă administrează sistemul respectiv în vederea operării integrate a mecanismelor și a instrumentelor prin care se gestionează, se tratează și se schimbă automat date, informații și documente privind controalele oficiale și alte activități oficiale.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritatea competentă, prin intermediul IMSOC-ului și al oricărei dintre componentele sale, se realizează doar în scopul efectuării controalelor oficiale și a altor activități oficiale, în conformitate cu prezenta lege și cu normele art. 1 alin. (2).

Articolul 90. Funcțiile generale ale IMSOC

IMSOC-ul are următoarele funcții:

a) permite gestionarea și schimbul electronic al informațiilor, datelor și documentelor necesare pentru efectuarea controalelor oficiale, rezultate în urma efectuării controalelor oficiale, al rapoartelor aferente sau al rezultatelor acestora în toate cazurile în care prezenta lege, normele art. 1 alin. (2) sau actele de punere în aplicare menționate la art. 16-26 prevăd schimbul respectiv între autoritățile competente și, după caz, între acestea și alte autorități și operatori;

b) asigură instituirea unui mecanism de schimb de date, de informații și de documente;

c) asigură instituirea unui instrument de colectare și gestionare a rapoartelor cu privire la controalele oficiale;

d) permite producerea, gestionarea și transmiterea, inclusiv în formă electronică, a jurnalului de călătorie, a înregistrărilor obținute cu ajutorul sistemului de navigație, prevăzut în Norma sanitar-veterinară privind protecția și bunăstarea animalelor în timpul

transportului aprobată de Guvern, a certificatelor oficiale și a DSCI, menționat la art. 54 din prezenta lege; și

e) integrează în sistemele electronice existente, gestionate de către autoritatea competentă și utilizate pentru schimbul rapid de date, de informații și de documente referitoare la riscurile pentru sănătatea umană, sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor, instituite prin art. 26 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, informațiile legate de supraveghere și de programele de eradicare a bolilor la animale, precum și informațiile pentru notificări, inclusiv notificările în cazul suspiciunilor privind prezența organismelor dăunătoare plantelor, și asigură legăturile corespunzătoare dintre sistemele respective și celelalte componente ale acestora.

Articolul 91. Utilizarea IMSOC-ului în cazul

animalelor și al bunurilor care fac

obiectul anumitor controale oficiale

(1) În cazul animalelor sau al bunurilor a căror circulație în interiorul Republicii Moldova sau a căror introducere pe piață face obiectul unor cerințe sau proceduri specifice stabilite prin normele art. 1 alin. (2), IMSOC-ul permite autorităților competente de la locul de expediere și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale asupra acestor animale și bunuri să realizeze, în timp real, schimbul de date, de informații și de documente referitoare la animalele sau bunurile care sunt transportate dintr-o țară în alta și la controalele oficiale efectuate.

Prezentul alineat nu se aplică bunurilor care fac obiectul normelor art. 1 alin. (2) lit. g) și h).

(2) În cazul animalelor și al bunurilor exportate pentru care se aplică normele naționale privind emiterea certificatului de export, IMSOC-ul permite autorităților competente de la locul de expediere și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale să realizeze, în timp real, schimbul de date, de informații și de documente referitoare la animalele și bunurile respective, precum și la rezultatele controalelor efectuate asupra acestora.

(3) În cazul animalelor sau al bunurilor care fac obiectul controalelor oficiale, menționate la art. 42-58, IMSOC-ul:

a) permite autorităților competente de la posturile de control la frontieră și altor autorități competente responsabile de efectuarea controalelor oficiale asupra acestor animale și bunuri să realizeze, în timp real, schimbul de date, de informații și de documente referitoare la animalele și bunurile respective, precum și la controalele efectuate asupra acestora;

b) permite autorităților competente de la posturile de control la frontieră să realizeze schimbul de date, de informații și de documente relevante cu autoritățile vamale și cu alte autorități responsabile de efectuarea controalelor privind animalele sau bunurile care intră în Republica Moldova din alte țări, precum și cu operatorii implicați în procedurile de

intrare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 15 alin. (4) și al art. 66 alin. (2), precum și cu alte norme naționale; și

c) asigură sprijinul și aplicarea procedurilor menționate la art. 52 alin. (3) lit. a) și art. 59 alin. (6).

(4) În sensul prezentului articol, IMSOC-ul integrează sistemul informațional TRACES existent.

Articolul 92. Funcționarea IMSOC-ului

Guvernul aprobă norme pentru funcționarea IMSOC-ului, care stabilesc:

a) specificațiile tehnice ale IMSOC-ului și ale componentelor sistemice ale acestuia, inclusiv mecanismul de schimb electronic de date pentru schimburile cu sistemele naționale existente, identificarea standardelor aplicabile, definirea structurilor mesajelor, a dicționarelor de date, schimbul de protocoale și proceduri;

b) normele specifice privind funcționarea IMSOC-ului și a componentelor sistemice ale acestuia pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal și securitatea schimbului de informații;

c) normele specifice privind funcționarea și utilizarea IMSOC-ului și a componentelor sistemice ale acestuia, inclusiv normele privind actualizarea și crearea legăturilor necesare între sistemele menționate la art. 90 lit. e) și art. 91 alin. (4);

d) procedurile pentru situații de urgență care trebuie să fie aplicate în cazul indisponibilității a cel puțin una dintre funcțiile IMSOC-ului;

e) cazurile și condițiile în care poate fi acordat accesul parțial la funcțiile IMSOC-ului altor țări și organizațiilor internaționale implicate, precum și modalitățile practice de acces;

f) cazurile și condițiile în care datele, informațiile și documentele sunt transmise prin intermediul IMSOC-lui;

g) normele privind sistemul electronic prin care certificatele electronice eliberate de autoritățile competente din alte țări trebuie să fie acceptate de către autoritățile competente; și

h) cazurile și condițiile în care pot fi făcute excepții de la utilizarea IMSOC-ului pentru utilizatorii ocazionali.

Articolul 93. Protecția datelor

(1) Protecția datelor se aplică în măsura în care informațiile prelucrate prin intermediul IMSOC-ului conțin date cu caracter personal.

(2) Autoritatea competentă aprobă măsurile necesare pentru protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu Legea nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat, în perioada în care sunt planificate sau efectuate acțiuni în

vederea verificării conformității cu legislația privind produsele alimentare și furajele, în funcție de cazul la care se referă informațiile.

(3) Autoritatea competentă garantează respectarea de către IMSOC a normelor privind securitatea datelor.

Capitolul XII

ACȚIUNILE ÎNTREPRINSE DE AUTORITATEA

COMPETENTĂ ȘI SANCTIUNILE

Articolul 94. Obligațiile generale ale autorităților

competente privind acțiunile

de asigurare a respectării legislației

(1) În situațiile în care acționează în conformitate cu prevederile prezentului capitol, autoritatea competentă acordă prioritate acțiunilor care trebuie întreprinse în vederea eliminării sau limitării riscurilor pentru sănătatea umană, sănătatea animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor sau, în ceea ce privește OMG-urile și produsele fitosanitare, și pentru mediu.

(2) În cazul în care există suspiciuni privind neconformitatea, autoritatea competentă efectuează o investigație în vederea confirmării sau eliminării suspiciunilor respective.

(3) Dacă este necesar, acțiunile întreprinse în conformitate cu alin. (2) includ:

a) intensificarea controalelor oficiale asupra animalelor, bunurilor și operatorilor pentru o perioadă adecvată;

b) reținerea oficială a animalelor, a bunurilor și a oricăror substanțe sau produse neautorizate, după caz.

Articolul 95. Măsurile întreprinse la constatarea

cazurilor de neconformitate

(1) La constatarea cazurilor de neconformitate, autoritatea competentă întreprinde:

a) măsurile necesare pentru a stabili originea și gravitatea neconformităților, precum și responsabilitățile operatorului; și

b) măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că operatorul în cauză remediază neconformitățile constatate și previne repetarea acestora.

Dacă decide asupra măsurilor care trebuie întreprinse, autoritatea competentă ia în considerare natura neconformităților și istoricul operatorului în ceea ce privește conformitatea.

(1¹) Selectarea și aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, iar în cazul încălcărilor foarte grave - în baza art. 18² alin. (2) din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitară veterinară.

(2) După caz, în situația în care acționează în conformitate cu alin. (1) din prezentul articol, autoritatea competentă întreprinde toate măsurile pe care le consideră corespunzătoare în vederea asigurării respectării normelor art. 1 alin. (2), printre care:

a) dispune sau efectuează tratarea animalelor;

b) dispune descărcarea, transferul către un alt mijloc de transport, adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea perioadelor de carantină și amânarea sacrificării animalelor și solicită asistență veterinară, în caz de necesitate;

c) dispune să fie comunicate consumatorilor informațiile privind tratarea bunurilor, modificarea etichetelor sau corectarea acestora;

d) restricționează sau interzice introducerea pe piață, circulația, intrarea în Republica Moldova sau exportul animalelor și al bunurilor și interzice întoarcerea acestora în Republica Moldova sau dispune întoarcerea acestora în țara de expediție;

e) dispune sporirea frecvenței controalelor proprii efectuate de către operator;

f) dispune efectuarea unor controale oficiale intensificate sau sistematice asupra anumitor activități ale operatorului în cauză;

g) dispune rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale;

h) dispune, pe o durată corespunzătoare, încetarea tuturor activităților operatorului în cauză sau a unei părți din acestea ori izolarea sau închiderea unităților, a exploatațiilor sau a altor sedii ale sale;

i) dispune încetarea, pe o durată corespunzătoare, a tuturor activităților operatorului în cauză sau a unei părți din acestea și, după caz, a activității paginilor web pe care le administrează sau le utilizează;

j) dispune suspendarea sau retragerea înregistrării ori autorizației unității, fabricii, exploatației sau mijloacelor de transport în cauză, a autorizației transportatorului sau a certificatului de competență al conducătorului auto;

k) dispune sacrificarea sau uciderea animalelor, cu condiția ca aceasta să fie măsura cea mai adecvată pentru a proteja sănătatea umană, precum și sănătatea și bunăstarea animalelor.

(3) Autoritatea competentă furnizează operatorului în cauză sau reprezentantului acestuia:

a) o notificare, în formă scrisă, cu privire la decizia privind acțiunea sau măsura care

trebuie întreprinsă în conformitate cu alin. (1) și (2), împreună cu motivele care au stat la baza deciziei respective; și

b) informațiile privind orice cale de atac împotriva deciziilor respective, procedura aplicabilă și termenele-limită în ceea ce privește o astfel de cale de atac.

(4) Toate cheltuielile efectuate în temeiul prevederilor prezentului articol sunt acoperite de către operatorii responsabili.

(5) În cazul emiterii certificatelor oficiale false sau înșelătoare ori în cazul abuzului aferent emiterii certificatelor oficiale, autoritățile competente aprobă măsurile corespunzătoare, printre care:

a) suspendarea temporară a inspectorului autorizat din atribuțiile sale;

b) retragerea autorizației de a semna certificate oficiale;

c) tragerea la răspundere penală, pentru a preveni repetarea infracțiunilor menționate la art. 73 alin. (2).

Articolul 96. Răspunderea pentru încălcarea

prevederilor prezentei legi

Exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de către persoanele cu funcții de răspundere din cadrul organelor de control și de supraveghere de stat, precum și tăinuirea de către persoanele respective a unor fapte ce pun în pericol viața și sănătatea umană atrag răspunderea acestora în conformitate cu legislația.

Articolul 97. Soluționarea litigiilor

Litigiile apărute între operatorii din domeniul alimentară sau operatorii din domeniul hranei pentru animale și organele de control și de supraveghere de stat ca urmare a desfășurării activităților de control și de supraveghere se soluționează conform procedurii prevăzute de Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității. Alte litigii decât cele apărute ca urmare a activităților de control și de supraveghere se soluționează în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Capitolul XIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 98. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare în data de 8 mai 2028.

(2) Guvernul, în termen de 24 de luni de la data publicării prezentei legi:

- va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege;

- va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în

concordanță cu prezenta lege.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 122-124, art. 383), cu modificările ulterioare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Igor GROSU

Nr. 82. Chișinău, 12 aprilie 2024.

Anexa nr. 1

**FORMAREA PERSONALULUI
DIN CADRUL AUTORITĂȚILOR COMPETENTE**

Secțiunea 1

**Conținutul programelor de formare a personalului
care efectuează controale oficiale și alte
activități oficiale**

1. Metodele și tehnicile de control, precum sunt inspecția, verificarea, depistarea, depistarea selectivă, eșantionarea, analizarea, testarea și diagnosticarea de laborator etc.
2. Procedurile de control.
3. Normele de la art. 1 alin. (2).
4. Evaluarea nerespectării normelor art. 1 alin. (2).
5. Pericole la producția, prelucrarea și distribuția animalelor și a bunurilor.
6. Etapele de producție, prelucrare și distribuție, precum și posibilele riscuri pentru sănătatea umană și, după caz, pentru sănătatea animalelor și a plantelor, pentru bunăstarea animalelor și pentru mediu.
7. Evaluarea aplicării procedurilor HACCP și a bunelor practici agricole.
8. Sistemele de gestionare, precum sunt programele de asigurare a calității administrate de către operatori și evaluarea acestora, în măsura în care sunt relevante pentru îndeplinirea cerințelor stabilite prin normele art. 1 alin. (2).
9. Sistemele de certificare oficială.

10. Procedurile de intervenție în situațiile de urgență, inclusiv comunicarea dintre alte țări.
11. Procedurile juridice și implicațiile controalelor oficiale.
12. Examinarea evidențelor scrise, a materialelor documentare și a altor înregistrări, inclusiv a celor referitoare la testele comparative între laboratoare, la acreditare și la evaluarea riscurilor, care ar putea fi relevante în vederea evaluării respectării normelor art. 1 alin. (2). Pot fi incluse aspecte financiare și comerciale.
13. Procedurile de control și cerințele aplicabile la intrarea în Republica Moldova a animalelor și a bunurilor care provin din alte țări.
14. Alte domenii necesare pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezenta lege.

Secțiunea a 2-a

Domeniile tematice ale procedurilor de control

1. Modul de organizare a autorităților competente și relația dintre autoritățile cărora le-au fost delegate atribuții de efectuare a controalelor oficiale sau a altor activități oficiale.
2. Relația dintre autoritatea competentă și organismele delegate cărora le-au fost delegate anumite atribuții de control oficial sau alte activități oficiale.
3. Declarația privind obiectivele care trebuie îndeplinite.
4. Atribuțiile, responsabilitățile și obligațiile personalului.
5. Procedurile de eșantionare, metodele și tehnicile de control, inclusiv analizarea, testarea și diagnosticarea de laborator, interpretarea rezultatelor și deciziile subsecvente.
6. Programele de depistare și de depistare selectivă.
7. Asistența reciprocă în cazul în care controalele oficiale necesită aplicarea măsurilor de către mai multe state membre ale Uniunii Europene.
8. Măsurile care trebuie întreprinse în urma controalelor oficiale.
9. Cooperarea cu alte servicii și departamente care pot avea responsabilități relevante sau cu operatorii.
10. Verificarea corespunderii metodelor de eșantionare, analizare, testare și diagnosticare de laborator.
11. Alte activități sau informații necesare pentru desfășurarea, în mod eficient, a controalelor oficiale.

Caracterizarea metodelor de analiză

1. Metodele de analiză și rezultatele măsurătorilor ar trebui să fie caracterizate prin următoarele criterii:

- 1) acuratețe (fidelitate și precizie);
- 2) aplicabilitate (matrice și interval de concentrare);
- 3) limită de detecție;
- 4) limită de cuantificare;
- 5) precizie;
- 6) repetabilitate;
- 7) reproductibilitate;
- 8) recuperare;
- 9) selectivitate;
- 10) sensibilitate;
- 11) liniaritate;
- 12) incertitudine de măsurare;
- 13) alte criterii care pot fi selectate, după caz.

2. Valorile preciziei menționate la pct. 1 subpct. 5) se obțin fie în urma unui test interlaboratoare realizat în conformitate cu un protocol privind testele interlaboratoare recunoscut la nivel internațional (de exemplu, SM ISO 5725:2023 „Acuratețea (fidelitatea și precizia) metodelor de măsurare și a rezultatelor”), fie în baza unor teste de respectare a anumitor criterii, în cazul în care au fost stabilite criterii de performanță pentru metodele de analiză. Valorile repetabilității și reproductibilității sunt exprimate într-o formă recunoscută la nivel internațional (de exemplu, intervale de încredere de 95%, astfel cum sunt definite în SM ISO 5725:2023 „Acuratețea (fidelitatea și precizia) metodelor de măsurare și a rezultatelor”). Rezultatele testului interlaboratoare se publică sau se pun la dispoziție în mod gratuit.

3. Metodele de analiză care se aplică în mod uniform mai multor grupuri de produse trebuie să aibă prioritate față de metodele care se aplică doar unor produse individuale.

4. În cazul în care metodele de analiză pot fi validate doar în cadrul unui singur laborator, metodele respective trebuie să fie validate în conformitate cu protocoale științifice sau cu studiile de referință recunoscute la nivel internațional sau, în cazul în care au fost stabilite criterii de performanță pentru metodele de analiză, în baza unor teste privind respectarea criteriilor.

5. Metodele de analiză adoptate în temeiul prezentei legi trebuie să fie redactate în conformitate cu formatul standard recomandat în ISO pentru metodele de analiză.